

scipuli spem perdiderant quā in illo iā habere ceperant. Qd tūc vix ynis latro spauit i crucē: nunc sperat gentes longe lateq diffuse: et ne in eternū moriantur: ipsa in qua ille mortuus est cruce signantur. Nullus igit vñ negat vel dubitat p̄ iesu xp̄m tale quale istis sacris litteris p̄nunciat futurū eē nouissimū iudicium: nisi qui eisdē l̄fis nescio q̄ in credula aniositate seu cecitate nō credit: q̄ iā veritatē suā orbi demō strauere terraz. In illo itaq̄ iudicio vel circa illud iudicium: has res didicim⁹ eē futuras. Heiliā thesbiten fidē iudeoꝝ: anti xp̄m p̄secuturū: xp̄m iudicatuꝝ: mortuoꝝ resurrectionē bono rū: malorūꝝ direptionē: mūdi p̄flagrationeꝝ: eiudēq̄ renouationē. Que oia q̄dē vētura eē credendū ē. H̄z q̄bus modis: t̄ quo ordinē ve niāt: magis tūc docebit rerū expientia: q̄nūc valer p̄seq ad p̄fectū homīn intelligētia. Existimō tū eo q̄ a me cōmemorata sūt ordine eē vētura. Duo nobad h̄ op̄ p̄tinētes reliq̄ sūt libri vt adiuuātē dñi. p̄missa cōpleamus: q̄p p̄mis erit de malorum supplicio: aliis de felicitate iustorum. In quibus marie sicut de⁹ dicta uerit argumēta refellent h̄uana: q̄ p̄tra p̄dicta ac p̄missa dñna sapienter sibi miseri reddē vi dent: t̄ salubris fidei nutritiā velut salsa t̄ ri denda p̄tenit. Qui dō fīm deū sapiūt: oia q̄ in credibilitā vident̄ hoib⁹ t̄ tñ scripturis sanctis q̄rū iāvitas multis mōis asserta ē p̄tinēt: ma ximū argumētū tenēt veracē dei oipotentiaz quē certū nullo mō hñt in eis potuisse mentiri t̄ posse facere qđ impossibile est infideli.

Explícitus ē liber yicesimus.

Iniciūt capitula libri. xxij.

- i. De ordine disputatoris q̄ p̄us differendū est de p̄petuo supplicio dānatorꝝ cū di abolo: q̄d eterna felicitate sanctoꝝ.
- ii. An possit corpora iustiōe ignis eē p̄petua
- iii. An consequens sit vt corporeū dolorez sequatur carnis interitus.
- iv. De naturalibus exemplis quoꝝ cōside ratio doceat posse inter cruciatus viuentia corpora p̄manere.
- v. Quanta sint que non recte queāt agno sci t̄ tamen eadē eē nō sit ambiguum
- vi. Q̄ non om̄ia miracula nālia sint: b̄ ple racq̄ h̄uano ingenio modificata: ple racq̄ aut̄ demonū arte composita.
- vii. Q̄ in rebus miris summa credendi ratio sit omnipotētia creatoris.
- viii. Non esse p̄tra naturā cū in aliqua re cuius natura innotuit aliqd ab eo qđ erat notū incipit esse diuersum.
- ix. De gehēna t̄ eternaz q̄litate penaz.

- x. An ignis gehēna si corporalis est possit malignos sp̄us: i. demones incorpo reos tactu suo adurere.
- xi. An h̄ rō iusticie hēat v̄t nō sint extensiōra penarū tpa q̄ fuerit peccatorum.
- xii. De magnitudine p̄uaricatiōis p̄me ob quā eterna pena oib⁹ debeat: q̄ ex tra gratiā fuerint saluatoris
- xiii. Cōtra opinionē eoꝝ q̄ putat criminis suppli cia post mortē cā purgatōis adhiberi
- xiv. De penis t̄ alib⁹ istius vite q̄bus subiecta est h̄uana conditio.
- xv. Q̄ om̄e opus gratie dei eruentis nos p̄funditatem veteris mali: ad futuri seculi p̄tineat nouitatē.
- xvi. Sub q̄bus gracie legibus om̄es regnatorum habeant etates.
- xvii. De his q̄ putat nullorꝝ hominum penas in eternū esse mansuras.
- xviii. De his qui nouissimo iudicio ppter iter cessiones sanctoꝝ nemineꝝ hominē putant esse damnandum.
- xix. De his q̄ ipunitatē oīm pctōrū p̄mittunt etiā hētic⁹ p̄p̄ticipationē corporis xp̄i.
- xx. De his q̄ n̄ oib⁹: b̄ eis tñ q̄ apud catholicos sūt regnati etiā si postea i multa cri mia errore escq̄ pruperit: indulgētiā pol.
- xxi. De his q̄ eos q̄ p̄manēt i catho licentia fide etiā si pessime vixerint: et ob hoc v̄t meruerint: tñ ppter fidei fūdamentū saluādos esse definiunt.
- xxii. De his q̄ purant ea crimia que int̄ ele mosynarū opa cōmittunt: ad dāna tionis iudicium non vocari.
- xxiii. Cōtra opinionē eoꝝ q̄ dicūt nec diaboli nechōim malorꝝ p̄petua futura sup
- xxiv. Cōtra eoꝝ sensū q̄ in iudicio p̄pli cia dei oib⁹ reis ppter sanctoꝝ p̄rees putant esse p̄cendum.
- xxv. An hi q̄ inter hereticos baptizatisūt et deteriores postea male viuēdo facti sūt: velhi q̄ apud catholicos renati ad heresles aut scismata trāsterūt: velhi q̄ a catholicis apud q̄s renati sūt nō recedētes criminose viuere p̄stiterūt possint p̄ilegio sacramētoꝝ remissio nem eterni sperare supplicij.
- xxvi. Quid sit in fundamento h̄fe xp̄m et q̄bus spondeat sal⁹ q̄si p̄gnis v̄sturā.
- xxvii. Contra eoꝝ p̄suasionē qui putat sibi nō obsutura pctā: in quibus cum elemo synas facerent p̄stiterunt.

Liber

In hoc vi
celimopri
mo li. inci
pit agere d
ditionib
finiu3 vtr
usq; ciuita
tis deitdi
aboli. Et p
mo agit de
pena etna
dānaromz
i libro isto.

et li. sequē niū ad eū ptinentiū: in hoc libro a nobis quan
ti d eterna tū ope dīna valēbimus diligentius disputan
felicitate dum est. ideo aut hunc tenere ordinem malui
bonorum.

Job. 5.

Mat. 13.

Mat. 25.

Ubi ostendā: vñ quincant icredu
li posse hūana co:pa aīata atq; viuētia
nō solū nūq; morte dissolui: s in eterno
rū q; igniū durare tormentis: Nolūt cīm b ad
oipotētis nos reserre potentia: s aliquo exem
plu suaderi sibi flagitat. Quib si respondebi
mus cē aīalia pfecto corruptibla: q; morta
lia: que tñ in mediis ignibus viuāt: nō nullum
etiā genus vermiū in aqua p calida p scaturi
gine repiri: quarū feruorē nemo impune con
trectat: illos aut nō solū sine vila sui lesionē ibi
esse: s extra esse nō posse: aut nolūt credēsi on
dere nō valem: aut si valuerim: suis oclis de
mōstrare res ipas: siue p testes idoneos edo
cere: nō satis b ee ad exēpiū rei de q; qstio ē: ea
dē ifidelitate ppendēt: qz b aīalia: nec sp viuūt:
et in illis feruorib sine dolorib viuūt: sue qppē
nature pueniētib vegetant: illis nō crucianē
elemētis: qsi nō incredibili sit vegetari: q; cru

Incipit liber vicesimus p̄mus. Ca. I.

Um per iēsū xp̄m
dīm nīm iudicez
viuoruz atq; mor
tuorū ad debitos
fines ambe pue
nerunt ciuitates:

q̄tū vna est dei: al

tera diaboli: cuius

mōi suppliciū sit fu

turū diaboli ut om

er li. sequē niū ad eū ptinentiū: in hoc libro a nobis quan

ti d eterna tū ope dīna valēbimus diligentius disputan

felicitate dum est. ideo aut hunc tenere ordinem malui

bonorum.

ut postea disseram de felicitate sanctoruz: qm̄
vtrūq; cū corporibus erit. et incredibili vide
tur esse in eternis corpora durare cruciatib
q; sine dolore vlo in eterna beatitudine pma
nere. Ac p hoc cum illam penā non debere eē
incredibilem demonstrauero: adiuuabit me
plurimū ut multo facilius omni carens mole
sta immortalitas corporis in sanctis futura cre
datur. Nec a dīnis ordo iste abhorret eloquiss
vbi aliquando quidē bonorū beatitudo prius
ponit: ut est illud. Qui bona fecerūt in resur
rectionem vite: qui autē mala egerūt in resur
rectionem iudicij: sed aliquando et posterius
vtest. Hitter filius hoīs angelos suos: et colli
get d regno ei oīa scādala: et mittet in caminū

ignis ardētis: illuc erit fletus et stridor dentiū:
tūc iusti fulgebūt sic sol in regno p̄pis sui: et illū
Sic ibūt iusti in suppliciū eternū: iusti aut i vi
ta eternā. Et in pphet. Qd cōmōrare lōguz
cīnūcille: nūc iste oīo si q̄s ilspiciat inuenit. S

ego istū q̄cā elegerin dixi. Ca. II.

ciari talib reb. Mirabile cē em̄ dolere in igni
bus et tñ viuere: s mirabilis viuere in ignibus:
nec dolē. Si at b credit cur si t̄ illud. Ca. III

Ed nullū ē inquiūt corp qd dolē possit
s nec possit mori. Et b vñ scim: Nā d cor
porib q̄s cert ē demonū vtr̄ in eis do

leat q̄ si se affligi magnis cruciatib p̄stent
si respondet: terrenū corp solidū sc̄z atq; con
spicuū nullū ec: atq; vt vno poti noie id expli
cē nullā cē carnē q̄ dolere possit mori: q̄ pos
sit: qd aliud d̄: nī sensu corporis hoīes et expi
entia collegērūt. Nullā nāq; carnē nī morta
lem sc̄iūt. Et b ē eoz tota rō: ut qd exti nītūt:
neq; eē posse arbitrent. Nā cui rōis ē dolorē

facere morti argumētū: cū vite poti sit iudici
um. Et si em̄ q̄rim vtr̄ sp possit viuere: certuz
tñ ē viuere oē qd dolet: dolorēq; oēm nī in re
viuēte eē nō posse. Acce ē g v̄ viuat dolēs: nō
est nc̄e vt occidat dolor: qz nec corpora ista mor
talia: et vtr̄q; moritura oīs dolor: occidit. Ut at
dolo: aliq; possit occidere illa cā ē: qm̄ sic ē: qā
pnexa huic corpi ut sumis dolorib cedat atq;
discedat qm̄ t ipa cōpago mēbroz atq; vitaliū
sic infirma ē: ut ea v̄ yidelicet q̄ magnū v̄l sumū
dolorē facit nō valeat sustinē. Tūc at talis corpi
aīa: et eo p̄nectet mō: ut illud vinculū sic nulla
tpis lōgitudie soluit: ita nullo dolore rumpat

Proinde etiā si caro nūc tal'lla ē q̄ sensu dolo
ris perpeti possit. mortemq; non possit. erit ta
men tunc talis caro qualis nūc nī ē. Nonē nūc
sēmp̄na mors erit: q̄ si nec viuēania poterit
deū nō habēdo: nec dolorib corpis carere mo
riendo. Prima mors aīam nolentē pellit d cor
pore: sc̄da mors aīaz nolentē tenet in corpore

Ab vtraq; morte cōiter id habeb̄: ut qd nī vult
aīa: de suo corpe patiat. Attēdūt aut isti p̄ tra
dictores nullā ēē nūc carnē q̄ dolorē pati possit
mortēq; nō possit: t nō attendūt ēē tñ aliqd ta
le qd corpe mai sit. Ip̄e q̄ppe animū cū p̄sen
tia corp viuit et regit: et dolorē pati pōt: et mori
nō p̄t. Ecce iūcta res ē: q̄ cū sensu doloris hēat
imortalē: b igf erit tūc etiā i corpib dānatorū
qd nūc ēē scim in aīis oīm. Si at p̄siderem̄ dī
ligēt: dolor qd̄ corpis magis ad aīam p̄ncē.
Tie cī ē dolere nō corpis: etiā q̄ si cī dolēdīcō
sa existit a corpe: cuz in eo loco dolet: vbi ledit
corp. Sic g dīcim̄ corpā sentiētia: et corpā vi
uētia cū ab aīa sit corpis sensus et vita: et cor
pore dīcim̄ dolētia: cū dolor corpis nī ab aīa
ēē nō possit. Dolet itaq; aīa cū corpe in eo loco
el vbi aliqd p̄rigit ut doleat. Dolet et sola q̄ quis
sit in corpe cū aliqd cā etiā suisibilis tristis ē ipsa i
corpore in columi. Dolet etiā nī i corpe p̄stituta

Luce. 26 **N**ā vtiq; dolebat diues ille apud inferos: quā
do dicebat. **C**rucior; in hac flamma. **C**orpus
autem nec exaie dolet. nec animatus sine aia
dolet. **S**i g; a dolore arguitū recte sūcref ad
mortē vt iō mors possit accidē q; potuit accidē
t dolor: magis ad aiam p̄tinere mori ad quā
magis p̄tinet t dolē. **C**ū hō illa q; magis dole
repōt nō possit mori: qd momēti austert cur il
la corpora qm̄ futura sūt in dolorib: iō etiā mori
tura esse credam? **D**ixerūt quidā platonici ex
terrenis corpib; moribūdīc̄ membr̄ esse aie
Eneid. 6 t metuere: t cupere: t dolere atq; gaudē. **T**ū
virgili? **H**inc inqt: i-ex moribūdīc̄ frenis cor
poris mēbris metuūt cupiūtq; dolēt gaudētq;
Hz cōicim? e? in duodecīo hui? opis libro ha
bere aias fīm ipos ab oī etiā corporis labe purga
tas: dirā cupiditatē qua rursus īcipiūt in corpora
(ibidem) velle reuerti. **U**bi aut̄ pōt esse cupiditas p̄f
cto etiā dolor: pōt. **F**rustrata q̄pc cupiditas: si
ue nō puenīdo q̄ tēdebat: siue amittēdo q̄ per
uenerat: dñt in dolore. **Q**uapropt̄ si aia q̄ vel
sola: vel maxie dolet: hz tñ quādā p suo mō im
mortalitatē suā: nō iō mori poterūt illa corpo
ra q; dolebūt. **P**ostremo si corpora faciūt vt aie
doleāt: cur eis dolore possūt: mortē hō iferre n̄
p̄t: nisi qz p̄seqns nō ē vt mortē faciat qd dolo
re facit. **L**ur g; icredibile ē ita ignē illis corpib;
dolorē posse iferre nō mortē: sic ipsa corpora dole
re aias faciūt: qstn nō iō mori cogūt. **N**ō est g;
ncariū future morti argumētū dolor. **La. IIII**

Q uapropt̄ sic sc̄p̄lerūt q̄ naturas alatiss
curiosius indagarūt: salamādra in igni
bus viuit. **E**t quidā notissimi sicilie mō
tes: q̄tā diuturnitate t̄pis atq; vetustate vs
q̄nūc t deinceps flāmis estuāt atq; integrī p̄
seuerāt: satis idonei testes sūt nō oē qd ardēt
absumi. **E**t aia iudicat: nō oē qd dolere p̄t: pos
se etiā mori. **Q**uid adhuc a nob̄ rerū poscunt
exēpla: quib; doceam? nō ēc incredibile vt ho
minū corpora semp̄no supplicio punitoꝝ: t in ig
ne aiam nō amittat: t sine detrimēto ardeant:
t sine iteritu doleāt. **H**abebit ei tūc ista carnis
s̄bstātia q̄litatē suā ab illo in ditā: q̄ tā miras et
varias tot rebus indidit q̄s videm? vt eas q;
multe sūt nō miremūr. **Q**uis em̄ nisi dē crea
tor oīm dedit carni pauonis mortui ne putre
sceret? **Q**d; cū auditu incredibile videref: eue
nit vt ap̄d carthaginē nob̄ cocta apponeref. **H**
auis. **D**e cui? pectore pulpaꝝ q̄tū vīsū est de
ceptū seruare iussimus. **Q**d; post dierū tantū
spaciū quāto alia caro q̄cunq; cocta putresce
ret platū atq; oblatū: nihil n̄m offendit olfa
ctū. **H**ec̄ repositū ē post dies ampli? q̄ trigin
ta: idē qd erat inuentū est. **I**demq; post annū

nisi qd aliquantū copulentie siccioris t cōtra
ctioris fuit. **Q**uis palleē dedit vel tā frigidam
vīm vt obrutas niues seruet: vel tā seruidā v
poma immatura maturet? **D**e ipso igne mira
quis explicet: quo queq; adusta nigrescūt cūz
ipse sit lucidus: t pene omnia que ambit t lam
bit colore pulcherrimus decolorat atq; ex prū
na fulgida carbonem tērrimū reddit? **H**ec̄
id quāsi regulariter diffinitū est. **N**am ecōtra
rio lapides igne candente p̄cocti: t ipi fūt cā
didi: t q̄uis ille magis rubeat: illi albido colo
re nitescant: congruit tamē illi luci qd albū est
sicut nigrū tenebris: cū itaq; ignis in lignis ar
deat vt lapides coquat: contrarios habet non
in cōtrariis rebus effectus. **E**t si em̄ lapides t
ligna diversa sūt: contraria tamen nō sunt: si
cut albū t nigrum: quoꝝ in lapidibus vnuꝝ fa
cit: alteꝝ in lignis: clarus illos clarificans hec
obfuscans: cū in illis deficeret nisi in istis viue
ueret. **Q**uid in carbonibus? **N**onne mirando
res est: t tanta infirmitas vt icūlēuissimo frā
gantur: pressu facillimo conterant: t tanta fir
mitas: vt nullo humore corrumpant: nulla e
tate vincant: vsq; adeo vt eos substernere so
leant: qui limites figunt: ad cōuincenduz liti
gatorem: quisquis post quantalibet tempa ec
titerit: fixumq; limitem non esse contenderit:
Quis eos in terra humida infossos: vbi ligna
putrescerēt tamdiu durare incorruptibiliter
posse nisi rerū ille corruptor ignis efficiat. **I**nt
tueamur etiā miraculū calcis: excepto eo de q̄
iā satis diximus qd igne cādescat quo alia te
tra reddunt: etiam occultissime ab igne igneꝝ
concepit. **C**ūq; iazgleba tangentibus frigida
sit: ignem tam latenter seruat vt nulli n̄o sen
sui p̄sus appareat: sed comptus experimento
etiam duz non appetat: sciatur inesse sopitus.
Dropter qd eam calceꝝ viuā loquimur: velut
ipse ignis latens anima sit inuisibilis: visibilis
corpis. **I**am vero q̄mirum est qd cū extingui
tur: tunc accenditur. **E**t enī occulto igne ca
reat aqua ei infunditur: aqua ve ꝑfunditur: et
cum ante sit frigida inde seruēt: vnde seruē
tia cuncta frigescunt. **V**elut expirante ergo il
la gleba: discedens ignis qui latebat appetat:
ac deinde tanq; mortua sic frigida est: vt adie
cta vnda non sit arsara: t quaz calceꝝ vocaba
mus viuam vocemus extinctam. **Q**uid est qd
huic miraculo addi posse videatur? **E**t tamen
additur. **N**am si non adhibeas aquam sed ole
um quod magis fomes est ignis: nulla eius p
fusionē seruēt. **H**oc miraculum si de aliquo
indico lapide legeremus siue audiremus: et
in nostrum experimentum venire non posset

Liber

pfecto aut mendacium putaremus: aut certe
 granditer miraremur. Quarū dō rerū aī no-
 stros oculos quotidiana documenta versant
 nō generē mun⁹ mirabili s̄ ipa assiduitate viles
 scuntata ut ex ipsa india q̄ remota est ps orbis
 a nobis desierim⁹ nōnulla mirari: q̄ ad nos po-
 tuerunt mirāda pducī. Adamantē lapidē mul-
 ti apud nos habent: et maxime aurifices insi-
 gnioresq; gemiarū: quia lapis nec ferro nec ig-
 ni nec alia vi villa phibet pter q̄ hincino sangui-
 ne vinci. H̄z q̄ eū habent atq; nouerūt: nunqā
 ita mirant: vt hi q̄bus primū potēta ei⁹ oſidit.
 Quibus aut nō oſidit: fortasse nō credūt: aut
 si credunt in expta mirant: t̄ si cōtigerit expiri:
 adhuc qdē mirant̄ insolita: s̄ assiduitas expien-
 di paulatim subtrahit admiratiōis incitamen-
 tum. Magnetē lapidē nouim⁹: mirabilē ferri
 esseraptōrē: qdē cū primū vidi: vchemēter ihor-
 rui. Quippe cernebā a lapide ferreū anulū ras-
 ptum atq; suspensu: deinde cū tanq; ferro qd̄
 rapuerat viu⁹ dedisset suā cōmuniq; fecisset:
 idē quoq; anul⁹ admot⁹ ē alteri cūq; suspēdit
 atq; vt ille prior lapidit: sic alter anul⁹ priori an-
 nulo coherebat. Accessit illi eodē mō tertius:
 accessit t̄ quart⁹. Iamq; sibi p mutua cōnexis
 circulis nō implicatoū intrinsec⁹ sed extrinse-
 cus adherentiū: quasi catena pepēderat anu-
 loꝝ. Quis istā viu⁹ lapidis nō stuparet q̄ illi nō
 solū inerat: verūtia p̄t̄ suspēta trāſibat: et
 inuisibilib⁹ ea vinculis subligabat. H̄z multo ē
 mirabilius qd̄ a fratre t̄ coepiscopo meo leue-
 ro millicuitano de isto lapide cognoui. Seipm
 nāq; vidisse narravit: quēadmodū bathanus
 quōdā comes africe cū apō eū cōiuaret ep̄s
 eundē ptulerit lapidē: t̄ tenuerit sub argēto:
 v. m. ferrūq; sup argētu posuerit: deinde sīc subter
 r̄cibi Agri mouebat manū q̄ lapidē tenebat: ita ferrū de
 gentinū t̄ sup mouebat: atq; argēto medio nihilq; patiē
 Nota q̄ h̄t̄: cōcitatissimo cursu ac recursu ifra lapis ab
 dictū dale hoies sup ferrū rapiebat a lapide. Dixi qd̄ ipse
 agrigētino cōspexi: dixi qd̄ ab illo audiui: cui tanq; ip̄e vi-
 lino vbi ait derim credidi. Quid etiā de isto magnetē le-
 de sicilia t̄ gerim: dicā: q̄i iuxta eum ponit adamās si ra-
 bis que in pit ferrū: t̄ si iā rapuerat vt ei apropinquauerit
 ea sunt. mox remittit. India mittit hos lapides. H̄z t̄
 b. Apud si eos nos cognitos iam desistimus admirari:
 t̄c. De son quanto magis illi a quibus veniūt: si eos facil-
 te apud ga limos h̄nt̄: sic forsitan h̄nt̄ vt nos calcē: quā mi-
 ramantes. ro mō aq; feruescentē q̄ solet ignis extigui t̄ o-
 qd̄ bic dici leo n̄ feruescentē q̄ solet ignis accendi: q̄ in
 tur. scribit p̄mptu nob̄ est nō miramur. **Ila. v.**
 solin⁹ agēs v. Erūtū hoies infideles qb⁹ cū dinavl p̄
 tica regōe terita v̄l fūka miracula p̄dicam⁹ q̄ ill̄ expiēda n̄
 q̄ ē i africa valē oſidē rōez a nob̄ eaz flagitā rex quā q̄m

nō possim⁹ reddere: excedūt ei vires mēt̄ hu-
 mane: existimāt falsa ec̄ q̄ dicim⁹: i p̄i de tot mi
 rabilib⁹ reb⁹ q̄s vel videre possum⁹ vel vide ro zc. He
 mus deberēt reddererōnē. Qd̄ si fieri abho fonte i typ
 mīe nō posse yiderint: fatendū est eis nō ideo
 aliquid non fuisse vel futurū nō esse: qz rō non
 pōt̄ reddi: q̄i quidēsūt ista de q̄bus simulerit s̄ d. Abhō
 pōt̄. Nō itaq; pergo p̄ plurima q̄ mandata sūt zc. De lapi-
 lis: non gesta atq; transacta: s̄ in locis q̄busq; de asbelo
 manentia: quo si quisq; ire voluerit t̄ potuerit qd̄ hic dici
 virū vera sint explorabit. H̄z pauca cōmemo-
 ro. Agri gentinū sicilie salē phibent cuz fuerit de tertio si
 admotus igni velut in aqua fluescere: cū vero nu europe
 ip̄i aq; adiungit̄ velut in igne crepitare. Apud ca. v. istius
 garamantes quendā fontem fertur esse tā fri etiā. H̄ci
 gidsū diebus vt non bibat: tam seruiduz nocti
 bus vt nō tangat. In epiro aliuz fontē in quo
 faces vt in ceteris extinguūtur accense: s̄ non
 vt in ceteris accēdunt̄ extincit̄. Adeston ar de egypto
 cadie lapidē pp̄terea sic vocari: qd̄ accēsus se t̄ de his q̄
 meliā nō possit extigui. Lignū cuiusdā fucus ea sunt.
 egyptie nō vt ligna cetera in aquis natare sed
 mergi: t̄ qd̄ est mirabilū cū in uno aliquamdiu
 fucrit: inde ad aque supficiē rursus emergeat etiam lodo
 qn̄ madefactū debuit humoris pondere p̄gra mons kai
 uari. Poma in terra sodomor̄ gigni quidē: t̄
 ad matritatis faciē puenire: s̄ morū p̄suive
 tēprata: in sumū ac fauillā corio fatuscēte vane
 scere. Pyriten lapidē persicū tenētis manus q̄n ea su-
 si vehementius premat adurere: pp̄ter qd̄ ab f. Pyrit
 igne nomē accepit. In eadē persicē gigni etiā lapit. De
 lapidē selinit̄: cui⁹ interiorē cādorē cū lūa cre
 scere atq; deficere. In cappadocia etiā vento
 equas concipe: eosdēq; fetus nō amplius triē dor⁹ cymo-
 nio vivere. Tilon indie insulā eo p̄ferri cete logari li-
 ris terris: qd̄ ois arbor q̄ in ea gignit̄ nūq; nu-
 daf tegmine folior̄. De his atq; alijs innūera-
 bilib⁹ mirabilib⁹ historiā nō factox t̄ trāſa.
 In cap-
 padiacāt̄ cōcepti genti ea prosequi nimis longū ē. Reddant rō bus eqaz
 nem si p̄st̄ ifideles isti q̄ nolūt̄ dñis litteris cre in capado-
 dere: q̄ aliud q̄ nō putātes eas esse dñas: eo cia scribit
 qd̄ res habeat incredibiles: sicuti h̄e vñ nūc
 agimus. Nō em̄ admittit̄ inquiūt̄ vlla rōt̄ ca
 cappado-
 ro ardeat nec absūmat̄: doleat neq; moriat̄ rō cia cr̄bis q̄
 cinatores videlicet magni q̄ oib⁹ reb⁹ q̄s ee in ea sun-
 mirabiles cōstat possint redderōnē. Reddant b. Tilon
 grōnē de his q̄ pauca posuim⁹: q̄ pculdubiosi
 esse nescirent: t̄ ea futura eē dicerem⁹: multo
 los insule
 min⁹ crederēt q̄ nūc dicētibus nob̄ nolunt̄. Tadi sc̄
 credere aliqui eē venturū. Quis em̄ eoz nob̄ bu solus
 crederet si quēadmodū dicimus futura hoim⁹ agēs q̄d̄
 viua corpora q̄ sp̄arsura atq; dolitura: nec tamē er de his q̄
 aliqui moritura sint: ita dicerem⁹ in futuro sc̄lo

futurū salē quē faceret ignis velut in aqua flu-
escere: eundemq; faceret aqua velut in igne cre-
pitare: Aut futurū fontē cur° aqua in refrige-
rio noctis sic ardeat ut nō possit tangi: in cibis
vero diei sic algescat ut bibi nō possit: Aut futu-
rum lapidē vel eū qui suo calore manū pstrin-
gentis adureret: vel eū q; vnde cibis accensus
extingui oīno nō posset: et cetera q; ptermis-
sionis alijs inumeris cōmemorāda interim dixi: Nec
hī in illo seculo qd futurū est si dicerem⁹ futura
nobisq; increduli r̄siderēt: si vultis vt ea creda-
mus: de singulis reddite rōnē: Nos non posse
confitemur: eo q; istisq; similibus dei miris op̄i
bus infirma mortalitū rōcinatio vincit: fixa tū
apud nos esse rōnē nō sine rōne omnipotentez
facere: vñ anim⁹ hūani⁹ infirm⁹ rōnē nō potest
reddere: et in multis quidē rebus incertū nob̄
esse qd relit: illud tū esse certissimum nihil eo:ū
illi eē impossibile quecūq; voluerit: eiq; nos cre-
dere pdicenti quē neq; impotentē: neq; men-
tientē possim⁹ credere: Iti fidei reprehenso-
res: exactoresq; rōnis: qd ad ista r̄sident de q;
bus rō reddi ab hoī nō pōt: tū sunt: et ipis ra-
tioni nature vident̄ esse contraria: Que si futu-
ra esse dicerem⁹: sūr anobis sicut corū que fu-
tura esse dicimus ab infidelib⁹ rō posceret: ac
phoc cū in talibus opib⁹ dei deficiat rō cordis
et fīmonis hūani⁹: sicut ista nō ideo non sunt: sic
nō ideo etiā illa non erunt: qm̄ rō de ytrisq; ab
hoī nō pōt reddi.

Nec forte rūdeāt: pro illo itaqz nec ista
sunt: nec ista credim⁹: falsa de his dicta
falsa cōscripta sunt: t adiūciantratioci-
nantes atqz dicentes. **E**t ita credenda sunt
credite t vos qd̄ in eisdē litteris ē relatū fuisse
vel esse qdā veneris phanū: atqz ibi candela
brū: t in eo lucernā sub diuo sic ardēt: vt ea⁹
nulla tempestas null⁹ imber extingueret. **V**n
sicut ille lapis: ita ista lychnes asbestos: id est
lucerna iextinguibilis noīata ē. **N**ō ppter ea
poterūt dicere vt rūndendinobis angustias in-
gerant: qz si dix erim⁹ nō esse credētū: scripta
illa miraculorū infirmabim⁹: si aut̄ credendum
ē cōsenserim⁹: cōfirmabim⁹ numina pagano-
rum. **S**ed nos sicut iā in libro duodecimeno
hui⁹ op̄is dixi: nō habem⁹ necesse oīa credere
q̄ historia cōtinet gentiū: cū t ipsi inf se histori-
ci sicut ait varro quasi data oīa: t quasi ex idu-
stria p multa dissentiāt: sed ea si volum⁹ credi-
mus que nō aduersant libris: qbus nō dubita-
mus optere nos credere. **D**e his aut̄ miracu-
lorū locis: nobis ad ea que futura psuadere in
creduis volum⁹: satis illa sufficiāt: q̄ nos quo
qz possum⁹ expiri: t eoz testes idoneos nō dif-

ficile ē inuenire. De isto autē phano yeneris et
lucerna inextinguibili: nō solū in nullas coar-
tamur angustiae: yerūetia latitudinis nobis
camp⁹ ap̄t. Addidim⁹. n. ad istā lucernā inext-
tinguibilem t̄ humanarū t̄ magicarū: id est p̄
hoies demoniarum artium: i p̄ ipsoꝝ p̄ seipſos
demonum multa miracula. Que si negare yo-
luerim⁹ eidē ip̄i cui credim⁹ sacram̄ l̄fay aduer-
sabimur veritati. Aut ḡ in lucerna illa mecha-
nicum aliqd de lapide asbesto ars humana mo-
lita est: aut arte magica factum ē qđ hoies illo
mirarent̄ in tēplo: aut demon q̄ sp̄iā sub nomie
veneris tanta se efficacia p̄sentauit. vt hoc ibi
prodigum t̄ apparerer hoib⁹ t̄ diut⁹ p̄mane-
ret. Illiciūt autē demōes ad inhabitandū p̄ cre-
aturas q̄s nō ip̄i s̄ de⁹ addidit delectabilib⁹ p̄ sua
diuersitate diuersis: nō vt aialia cibis. s̄ vt spi-
rit⁹ signis. q̄ cuiusq; delectatōi p̄gruūt p̄ varia
genera lapidū. herbaꝝ. lignoꝝ. aīaliū carminū 2. Cap. ii.
rituū. Ut autē illiciant̄ ab hoib⁹ p̄us eos ip̄i astu-
tissima caliditate seducūt. vel i spirādo eoꝝ cor-
dib⁹ vir⁹ occultū. v̄l' etiā fallacib⁹ amicitiis ap-
parēdo: eorūq; paucos disciplos suos faciunt
plimorūq; doctorcs. Nec eī potuit nisi primū
ipsis docentibus disci: quid quisq; illorum ap-
petat: qđ exhortat̄: quo inuiteſ numine vel
cogat̄. vñ magice artes carūq; artifices extite-
rūt. Maxime autē possidēt corda mortaliū qua-
potissimū possessioꝝ gloriant̄: cū se trāfigurat̄
in āgelos lucis. Tūt ḡ facta eoꝝ pl̄ima: q̄ quā
tomagis mirabilia cōfitemur: tanto cauti⁹ vi-
tare debem⁹. Sed hec vñ nūc agimus: nob̄ etiā
amīpa pficiūt. Si em̄ hec ī mundi demōes pñt
quāto potētores sc̄ti angelī: quāto potentior
his oib⁹ deus. q̄ tantoꝝ miracloꝝ effectores
etiā ip̄os angelos fecit. Nob̄ si tot t̄ tanta
tanq; mirifica: q̄ mechanemata appellat̄: di cre-
atura v̄tentib⁹ humāis artib⁹ sūt: vt ea qui ne-
sciunt opinent̄ esse diuina. vñ factū est vt in q̄
ponit vñs
dā tēplo lapidib⁹ magnetib⁹ in solo t̄ in camera
p̄portione magnitudinis positis simulacrū fer
beris p̄tē
reū aeris illi⁹ medio inter vtrūq; lapidē igno-
sibylleian-
rantib⁹ qđ sursum esset ac deorsuz quasi nūmi te magica t̄
nūs p̄tē penderet: quale aliqd etiā in illa lus-
tūt enciō.
cerna yeneris de lapide asbesto ab artifice fie-
ri potuisse iā dixim⁹ si magoꝝ opa quos nostra
scriptura yenericos: t̄ incātatores vocat: int̄ ſolueremē
demōes extollere potuerūt: vt p̄gruere hoīmtes. i. libera-
sensib⁹ ſibi nobilis poeta videreſ: de quadā ſe remēt̄ ho-
mina q̄ tali arte polleret dices⁹ Hec ſe carminis
bus p̄mittit ſoluere mēt̄es: quas velit aſt alijs
durās immittere curas: ſiſtere aquā ſluuſis et
vertere ſidera retro. Nocturnosq; ciet manes
mugire videbis. Sub pedibus terram t̄ deſcē alijs dures

Liber

mittere cu^m d^erē montibus ornos. **Q**uāt̄ omagis deus poras. **H**iste tens est facere que infidelibus sunt incredibile aquā fluia: sed illius facilita potestati: quando quidem uīs. s. pro ipse lapidum alsarumq; vim rerum et hominū mygit na ingenia qui ea miris utuntur modis. angelis. et vīte casq; na uras omnibus terrenis potentiores residera re animatibus condidit. vniuersa mirabilia mira tro. s. pmit h̄ili vincente virtute et operandis iubendi sinent noctur dīq; sapientia: vtens omnibus tam mirabiliter nosq; ciet. **S**creauit. **C**apitulum. VII

nosq; ciet. *excreauit.*

1. euocabit manes. i. de os mortuo rū q̄s dicit no crucient corpora dānatoꝝ; q̄ fecit mūdū in ce nocturno loꝝ i tera. i aere; i aq̄s innūterabilibꝝ miraculis q̄ solēt ap plenū. cū sit oībꝝ qbꝝ plenꝝ ē. pculdubio malꝝ et pere de no excellētū et ā ipē mūdꝝ miraculū. **S**istī cū qbꝝ etc. in quo v̄l̄tra q̄s agilꝝ. q̄ t̄ deū eē creditū a q̄ fac̄t̄ est d̄. i nferno. mūdꝝ: t̄ deos ab illo factos p q̄s ab illo admini-
mugite vi strā hic mūdꝝ: t̄ miraculox; ffectrices siue spō-
debis terrā. taneorum: siue cultu t ritu q̄libet ipetratorum
ibꝝ pedibꝝ. i siue etiā magicoꝝ mūdanis v̄l̄nō negat vel in
sonare ad sup t pdicat p̄tātes q̄n̄ cis rex vim mirabile p-
ponimꝝ aliaꝝ: q̄ nec aialiasūt rōnalia: nec v̄la
bis móthibꝝ rōne pditī spūs: sicut sūt ea quorū pauca cōme-
i. de móthibꝝ mōtaūimꝝ: mūdef assolēt. **T**is ē ista nature: nā
descēdere or̄ eoz sic sebz; ppriaz iste sūt efficacie naturaruz
nos. i arbo **T**ota itaq̄ rō est cur agrigētū salē flāma flu-
res q̄sdā sic erefaciat: q̄bꝝ est nā ei. **A**t h̄ esse
vocatas et potiꝝ v̄tra naturā videt q̄nō ignis aq̄ de dit sa-
lē soluere: to rere aut̄ igninō aq̄. **I**sta inqūt sa-
lis huiꝝ nālīs ē vis: vt his v̄traria patiat̄. hec igi-
tur rō reddit: t̄ de illo sōte garamātico vbi vna
vena frigei diebꝝ: noctibꝝ feruet: vi vtraꝝ mo-
lestā tāgeubꝝ. **H**ec t̄ de illo alio: q̄ cū sit p̄rectā
tibꝝ frigidꝝ: t̄ facē sic alii fontes extiguat accen-
sam: dissili tū atq̄s mirabilr idē ipē accēdit exti-
ctā. **H**ec t̄ de lapide asbesto q̄ cū ignē nullū ha-
beat ppriū. accepto tñ sic ard̄t et aliō: vt nō pos-
sit extingui. **H**ec d̄ceter̄ q̄ piget retexere qbꝝ
bz vis isolata v̄tra naturā inesse videat: alia tñ d̄
illis nō reddif rō: nisi vt dicat hāc eoz eē natu-
rā. **B**revis sane ista ērō fateor: sufficiētq̄ rōfisi.
Sz cū de auctor sit nāz oīm cur volūt fortiorē
nos reddere rōnē: q̄n̄ aliqd velut ipossible no-
lūt credere. eisq̄ redditōz rōnis poscētibꝝ rōfide
mus hāc eē volūtātē oīp̄otētē dei: qui certe nō
eb aliud vocatur om̄i ipotēs nūl q̄m q̄cqđ vult
pōt: q̄ potuit t̄ creare tā multa q̄ si nō onideren-
tur aut̄ a credēdīs hodieq̄ restibꝝ dicerent̄: p-
fecto ipossible purarēt̄: nō solū q̄ ignotissima
apud nos: verūetiā q̄notissima posui. **I**lla em̄
q̄ apud nos p̄ter eos q̄x de his libros legimꝝ nō
h̄st testē: t̄ ab eis p̄scriptasūt q̄ nō sunt diuinit̄
docti atq̄s hūanit̄ falli forte potuerit. **I**z cuiq̄ si

ne recta reprehēsione nō credere. Nā nec ego vō
lo temere credi cuncta q̄ posuit: qz nec a meipso
ita credunt tanq̄ nulla de illis sit̄ mea cogita-
tōe dubitatio: except̄ his q̄ vel ip̄e sū ext̄: et
cui⁹ facile ē expiri. sic de calce q̄ seruer i aq̄: et in
oleo frigida est. De magnete lapide: q̄ nescio
qua sorbitōe insensibili stipulā nō moueat et fer-
rū rapiat: de carne nō putrefacte pauonis cuz
putruerit et caro platois: de palea sic frigēte vt
fluescere nūc nō sinat: sic calēte vt māturescet
re poma cōpellat: de igne fulgido q̄ fm suū ful-
gorē lapides coquēdo cādificet: et ptra eundez
suū fulgorē vrendo plima obsufcer. Tale ē q̄ et
nigre macule offūdunt ex oleo splēdidō: silt ni-
gre linee de cādido i prūmūt argēto. De catbo-
nib⁹ etiā qd accedēte igne sic vertant̄ in pterari-
um: vt de lignis pulcherrimis terti⁹: fragilesq̄
de duris: i putribiles de putribilib⁹ sīat. Hec ipsa
quedā cū mult⁹: qdā cū oib⁹ noui: et alia plima:
q̄ huic libro in serere longū fuit. De his autē q̄
posui nō ext̄ta sī lecta: p̄ter d̄ sōte illo vbi faces
extinguunt̄ ardētes et accēdunt̄ exincte: et de
pomis terre sodomyz forinsec⁹ q̄ si maturis in
trinsec⁹ sumeis: nec testes aliq̄s idoneos a qb⁹
vt̄ vera cēnt audire potui vel repire. Et illuz
qdē fontē nō inueni q̄ i epiro vidisse se diceret
sī q̄ in gallia simile nō essent nō lōge a gratiano-
poli ciuitate. De fructib⁹ aut̄ sodomitaz arbo-
rū non iūlfe sīcdigne indicat̄ verū etiā tam
multi se loquunt̄ ext̄pos. vthinc dubitare non
possim. Cetera xō sic habeo. vt neq̄ affr̄māda
neq̄ negāda de creueri. sī iō etiā ip̄a posui: qm̄
apud eoz ptra q̄s agim⁹ historicos legi: vt ostē-
derē q̄lia mlt̄ multiq̄ illoꝝ nulla redditarōne
i suox lfatorz scripta l̄ris credat̄. q̄ nobis crede-
re qf̄ id qd̄ eoz ext̄pientiā sensumq̄ trāsgredit̄
oipotētē dēū dicim⁹ esse facturū: nec i hac red-
dit rōne dignant̄. Nā q̄ melior: et validior: rō: de
reb⁹ talib⁹ reddit̄: q̄ cū oipotens ea posse face-
re phibet: et factur⁹ dr̄ q̄ pñunciasse ibi legi vbi
alia multa pñucliaur: q̄ fecisse mōstrat̄. ip̄e q̄p-
pe faciet: qz se facturū ēē pdixit: q̄ impossibilis
ēē putant̄: q̄ pmisit et fecit vt ab incredulit̄ gētib⁹
incredibilia crederent̄. Ca. VIII.

Iaut ppteret a fidet se non credere quod
huius sparsuris nec unquam morituris
corpibus dicimus: quod huiusmodi corpora naturam novi
mus longe aliter institutam. unde nec illa ratione hinc credo
quod de illis naturis mirabiliter reddetur quod
ut dici possit. vis ista natalis est: rei huiusmodi natu-
ra est. quoniam scimus huius carnem carnis ista non esse natu-
ram. **H**abemus quidem quae risideant de Ihesu sacris. haec
ipam: sed huiusmodi carnem aliter institutam fuisse aucti pec-
catum. item ut posset nunc sperare mortem. alius autem post

perit qualis in crūna hui^o mortalitatⁱ innotuit
vt perpetē vitam tenere nō possit. **Hic** ḡ aliter
q̄ nobis nota ē: instituet in resurrectōe mortu
orū. **Sed** qm̄ istis non credūt l̄fis ybi legi^o q̄ lis
in paradiſo viixerit hō: quātumcūq; fuerit a ne
cessitate mortis alien^o: q̄bus vtiq; si crederent
nō cū illis de pena dānatoꝝ q̄ futura est oposi^o
agrem^o de l̄fis eoz q̄ doc*o* iſſimi apud illos fue
rūt aliqd pferēdū est: q̄ appareat posse fieri vt
alii se habeat queq; res q̄p̄y^o in reb^o inotuerāt

Hic sive determinatōe nature. **E**st in marci varro
ponit nar^o nis libris: quoꝝ inscriptio est de ḡte pl̄i romā
ratōe varro ni: qd̄ eiſdē verbis quib^o ibile legi^o t hic ponā. **In**
mō de stella celo inq̄t mirabile extitit portentū. **N**a stellam
venēris q̄ venēris nobilissimā: plaut^o vespuginē. homē^o
la matutina hesperō appellat pulcherrimā dicēs. castor scri
aliqui vesp bit tñ portentū extitisse vt mutaret colorē: ma
tinaz bno no ḡtitudinē: figurā: cursu: qd̄ factū ita neq; ātea
mina qnq; neq; postea sit. sic h̄ factū ogygio rege dicebat
q̄ponunti adraſt^o cyzicē^o t diō neapolites mathēatīci no
b̄ ſu. **L**u biles. **H**oc certe varro tant^o auctor portentū nō
aſer. auro^o apellaret nis̄ esse p̄tra naturā videref. **O**ia q̄p
q̄p̄hesper^o. pe por̄cta p̄tra naturā dicim^o esse: ſi non ſunt
zc. **I**dēdīc. **Q**uō est em̄ p̄tra naturā qd̄ dei fit volūtate: cū
plaut^o v̄ volūta ſtantī vtiq; cōditoris cōdite rei cuiusq;
ſp̄uginez natura sit. Portentū ergo fit nō p̄tra naturaz:
t p̄hesper^o ſed p̄tra quā est nota natura. **Q**uis aut̄ portē
mer^o bespe tōꝝ numerat multitudinē: q̄ historia gentiū cō
rō more graſtinen^o. **H**ed nūc in hoc yno attēdam^o qd̄ ad rē
co. **O**gygo de qua agim^o p̄tinet. **Q**uid ita dispositū est ab
ſuerte ille auctore nature celi t terre quemadmodum
ſub q̄ dilu cursus ordinatissim^o ſiderū: **Q**uid tā ratis le
ui ſcōz. ſ. gibus fixisq; firmatū: **E**t tñ qñ ille voluit q̄ ſu
mo regit impio ac prāte qd̄ cōdidit: ſtella p̄ ce
teris magnitudinē ac ſplēdore notissima: colorē
magnitudinē: figurā: t qd̄ est mirabilis: ſu cur
ſus ordinē legēq; murauit. **T**urbauit pfecto:
tunc ſi vlliā fuerūt q̄ canones astrologoz: q̄s
velut in errabili computatiōe de p̄teritis ac fu
turis astroz mōtib^o pſcriptos h̄ſi: q̄s canones
ſequēdo aūſi ſunt dicere: hoc qd̄ de lucifero p̄ti
ſolue. ſo git: nec anteā ncc poſtea x̄igisse: **N**os aut̄ ſi di
uini libris legim^o etiā ſolē ipm t ſteriffe: cū hoc
ad ſo deo petiūſſet vir ſctū ſihs naue: donec
ceptū ſlū vicitia terminaret: t retroſum re
diſe vt regie zechie q̄ndecimāni ad viuenduz
additi: hoc etiā pdigio pmissione dei significa
ren^o adiuncto. **H**ed iſta q̄z miracula q̄ meritis
ſcm^o p̄cessa ſctōꝝ: qñ credūt iſti ſacta: magicis
artib^o tribuūt. **U**n illud eſt qd̄ ſup^o cōmemora
allegatog^o ui diſſe virgilii. **F**iftete aquā ſluuijs: t verte
la ſu. t de ſidera retro. **N**ā t ſluuij ſtetiffe ſupius infe
ſomoz vi rato ibu naue viā carpet: t helia ppheta tran

ſeunte: ac poſtea diſcipulo et heliseo id eſſe fa
de. ſ. c. v. t
ctū in ſacris l̄fis legim^o: t retrouersū fuſſe ma vj. de terra
ximū ſid^o regnāt ezechia mō cōmemorauim^o bac ſcribit
O d̄ xō de lucifero varro ſcripit nō eſt illic di ſolin^o agēs
ctū alicui homini peītī id fuſſe p̄cessum. **N**ō ſ. de his q̄ in
de noticia naturarū caliginē ſibi faciat inſide ca ſunt di
les: quaſtñ ſo poſſit in aliq; re diuinit^o fieri aliud cēs. lōgo ab
q̄ in ei^o natura phumanā ſuā expientiā cogno bicosoli
uerūt: q̄uis t ipa q̄ i rerū natura oib^o nota ſūt mis recessu
nō min^o mira ſint: eſſentq; ſtupēda pſiderātib^o tr istis ſin^o
cūctis: ſi ſolerēt hoies mirari nif̄ rara. **Q**uis ei d̄ celo tactū
pſulta rōne nō videat in hoīm innūerabili nūe ie ſtatut bu
roſitatem: t tanta nature ſimilitudie: valde t mi mus nigra
rabilit ſi habere ſingulos ſingulas facies: vt z in cinerez
niſi inter ſe ſimiles eſſent nō diſcernerent eoz ifoluta vbi
species ab aſalib^o ceteris: t rurſus niſi inter ſe duo oppida
diſſimiles eēnt nō diſcernerēt ſinguli ab hoib^o ſūt. vnu ſo
ceteris. **Q**uos ſ. ſimiles pſitemur: eſdem diſſi tu. altēz go
miles inuenim^o. **H**z mirabiliorē pſideratio diſ mora. apō
ſiſtudis: qm̄ ſiſtudinē iuſtī v̄ expoſcē nā cōis q̄ br̄ pomū
Erit qñ que ſūt rara ipa ſunt mira: multo eſſi bñs ſpecie
apl̄i admiramur qñ duos ita ſiles repim^o vt in maturitas
eis diſcernēdis aut ſp aut frequent^o errim^o. **H**z p̄. nā fulū
qd̄ dixi ſcriptū a varroel^o l̄zeox ſiſt historie^o idēq; ḡinē inerim
doctissim^o fortasse vere factū eē nō credūt: aut ſecus ſauil
q̄ nō diu māſit ali^o eiusdē ſideri cursus: ſi redi
lōriā inclu
tū eſt ad ſolitū: min^o iſto mouent exēplo. **H**a
beat ſ. aliud qd̄ etiā nūc poſſit oſidi: eſq; puto
tremē, cutis
terit ſi aliq; iſtitutōe nature: eāq; ſibi notiſſimaz tactu leui
fecerit: nō ſe inde deo debere pſcribere: q̄ſi eaz pſſa fumuz
nō poſſit i lōge aliud q̄ eis cognita ē p̄tere atq; exhalat ſa
mutare. **T**erra ſodomoz n̄ ſuit ita vtiq; vt nūc tſſit in va
eſt: ſi facebat ſili ceteri facie: eadēq; v̄letiā ybe
gū pulucre
rio: e fecūditate pollebat. **N**ā dei padiso i diu
nis eloquī ſcōpara ē. **H**ec poſtea ſ. tacta d̄ ce
lo ē: ſic illoꝝ q̄z arreſtat ſtoria: t nunc ab eis q̄
veniūt ad loca illa pſpicit: pdigio ſa fuligie hor
rori ē: t poma ei^o i interiorē ſauillā mēdaci ſupſi
cie maturitatis includūt. **E**cce nō erat talis: et
taſtēt. **E**cce a ſeditore nāx. nā ei^o in hāc ſed iſſi
mā diuertiſtā ſmirabilis mutatōe p̄ſila ē. **E**t qd̄
p̄tā longū accidit t̄ps tā lō go t̄pc pſeueraſ. ſic
ḡ nō ſuit i poſſible deo q̄s voluit iſtituere: ſic ei
nō eſt i poſſible in q̄cq̄d voluerit q̄s iſtituit mu
tare nās. **U**n illoꝝ q̄z miraculoꝝ iſtitudo ſilue
ſcit: q̄ moſtra: oſtēta: portēta: pdigia nūcupant
Que recolere t cōmemorare ſi velim hui^o ope
ris q̄s erit finis. **N**ō ſtra ſane dicta phibent a
moſtrādō qd̄ aliqd ſignificādō ſmōſtrēt: t oſtē
ta ab oſtēdēdo: t por̄cta a portēdēdo. i. poñdē
do: t pdigia qd̄ porro dicat. i. futura pdicat. **H**z
viderint eoz piecōres quo ex eis ſiue fallant:
ſiuc iſtictu ſpirituꝝ qd̄ cura ē tali pena dignos

Liber

q̄oſ hoīm noxie curiositat̄ retib̄ iplicare: etiam d̄a p̄dicāt: ſive multa dicēdo aliqui i aliquid ve- ritatis incurrāt. **N**ob̄ tñ iſta q̄ velut p̄tra natu- rā fiuit: t̄ p̄tra naturā fieri dicunt: q̄ more holm- locut̄ ē epl̄s dicēdo. **L**ótra naturā in olea iſituz oleastr̄ faciū eē p̄ticipē pinguedis olee: t̄ mon- Stra-olteata-porteta-pdigia nūcupant̄. b̄ mon- ſtare d̄: b̄ ondere: v̄l̄ p̄ſtēdere. b̄ p̄dicere qd̄ factur̄ ſit de: q̄ de corpi b̄ hoīm ſe p̄nūciauit̄ eſ ſe facturū: nulla i p̄edictē difficultate: nulla pre- ſcribēte lege nature. **Q**uō d̄ p̄nūciauerit: ſat̄ i libro ſupiore docuiſſe me exiſtio: d̄cerpēdo de ſepturis ſc̄iſt̄ ſciſt̄ nouiſt̄ veterib̄: nō qd̄ oia ad b̄ p̄tinētia: b̄ que ſufficere huic op̄i iudicauit.

q **E**od igit̄ de sempiterno **L**a. IX.
supplicio dānator̄ p suū pp̄bāz de' di-
xit. Fictō in oīno fiet: x̄m̄is eoꝝ nō morie-

Esa. 66. ut. sicut oīdō hēt; x̄mīs eōz nō mōāe
tur t̄ ignis eōz nō extingueſ. Ad h̄ em̄ vēhem̄
ti² cōmēdādū; etiā dñs l̄bs cū mēbra que hoīez
scādalizāt; p̄ his hoīib² poneret q̄s vt sua mēbra
dex̄tra q̄s diliḡit; eaq̄ p̄cipet āputari. Bonū ē
Març. 9. inq̄t tibi debilis ī troire in vitā eternā; q̄s duas

Dexter a q̄d diliḡt: tach p̄f̄p̄t ap̄l̄tāt̄. **Bonū**
in q̄t tibi debilē i troit̄ in vitā eternā: q̄ duas
man̄ hñtez ire in gehēnā: i ignē inextiguiblez
vbi dñnis eoz nō morit̄: i ignis eoz non extin-
Ibidez. **S**ilt̄ o pede. **Bonū** est in q̄t claudū i troit̄

Ibidei: **G**uit. **S**unt d' pede. **B**onū est inq̄ claudū in troi
re i vitā eñā: q̄ tibi duos pedes hñtē mitti i ge
hennā ignis i extiguibil. vbi dñmis eoꝝ nō mori
tur t nō ignis extiguiſ. **N**on a iſ ait t de oculo.

Ibide. Bonū est tibi in q̄t luscū introire i regnū dei: q̄d
duos oclos h̄ntē mitti i gehēnā ignis; vbi x̄mis
eoz nō morit: t̄gnis nō extiguit. Nō eū pigu-
it uno loco eadē x̄ba ter dicere: quē nō terreat
ista repetitio: t illi pene cōmīatio tā vehemēs
ore diuīo. Utq̄ aut̄ h̄x pignē s̄. atq̄ verme qui
volūt ad ale penas nō ad corporis ptinere: dicūt
etiā v̄i dolore cū sero atq̄ ifructuose peniten-
tes eos q̄ fuerint a regno dei sepati: t iō ignē p̄
istō dolore vrēte nō incōgrue poni potuisse x̄te-

**¶ 2. Lox. 11 dūt. Un illud apli ē. Quis scādalisat & ego nō
vror. Eūde etiā dolorē x̄mē putat itelligēdū eē
¶ Proi. 25 nā sc̄ptū est inquit. Hic ut tinea vestimētū & v
v̄rūcū s̄c̄m̄cū ex cruciis corrīri. & v̄o p**

Dominus Pro*ut* 25 Incep*tu* en*ti* qu*at* **Dominus** t*ra*ne*re* v*er*it*at* i*n* v*er*is*um* l*ig*ñ*u*s; sic meror ex*cruciat* cor viri q*uo* pe*nas* et aie*t* corporis i*n* illo supplicio futuras e*n* n*o*dub*it*at*: igne* v*er*i corp*: aie* aut*r*odi q*d*am*o* verme meroris affirmat*: Qui d*icitur si credibili*b*or*: quirt*ius** absurd*u* e*n* ibi dolor*e* aut corporis aut aie*t***

qrvtiq; absurdū ē:ibi dolorē aut corporis aut aie-
desfuiurū:ego tñ facilius estimo vt ad corp° di-
cam vtrūq; ptinere q̄ uestrū: t̄ iō tm̄ in illis dī-
uine scripture v̄bis animū dolorez:quō p̄n̄s ec̄
itelligi:etia sūn̄ dicat:vt corpe sic dolēte: ani-

Ecc. 7. Item quod est carnis impij: nisi qz vtrum

q*s*. i. t ignis & vermis: pena erit carnis? **N**ut si vindicta carnis, p*re*terea dicere voluit: q*d* h*ic* ho*ne* vindicabit q*f* in carne*vixerit*. **P**rop*t* h*cum* veniet in morte secund*a*: quam significavit ap*l*s dices. **S**i e*m* f*m* carn*e* vixeritis mori*em* **R**om*a* 8 m*n*. **E**ligat q*l* q*d* placet: aut igne*tribuere* cor*pori*: a*io* ver*m*c*h* p*rie*: illud tropice: aut y*r*u*q* p*rie* co*p*ri. **T**ā e*m* satis sup*g* disputani pos*se* alia et*ia* in ignib*vivere* in v*is*tione sine c*o*sumpt*io*c*h*: in dolore sine morte: p*ro* miraculi o*m* ni potenti*issimi* creatoris. cui h*ic* possibile esse q*negat* ad q*cqd* in naturis o*b*² mira*f* i*grat*. **I**pe e*m* est de*o* q*oia* in h*ic* mundo magna & pua miracula q*cōmemorauim*²: et*ia* incompatibil*is* plura q*nē* c*ōmemorauim*² fecit: eademq*ip* o*m* i*ndo* at*q*; o*m* maximo miraculo inclusit. **E**li*gat* g*vni* e*duob*² q*l* q*d* placet. v*r*u*q* v*m*en & ignem a*d* corp*p* p*rie*: an ad anim*u* tr*as*lat*o* a*corpalit*²: ad incorp*alit*ia** vocabulo existimet p*tinere*. **L**uid aut*horū* ver*u* sit res ip*a* expedi*tius* i*nduc*abit: q*si* erit sc*ia* tanta sc*o*x*p*. vt eis co*gnoscend*ax** illa*x* penar*u* necessaria n*ō* sit ex*perientia*: si ea que tunc erit plena at*q* per*fecta*: ad h*ic* e*m* sciend*u* sap*ia* sola sufficiat. **B**unc j*Co*x*h* e*m* ex parte sc*im*²: donec veniat q*d* perfectus*est*: d*u* t*ri*, nullo m*ō* illa*c*orp*a* ta*ta* futura e*c* cre*dam*² v*l*: nullis abigne*afficiens* dolorib*o*

b **I**c occurrit q̄rere si nō erit ignis icorpalis sic ē animi dolor. s̄ corporalista tactu noxi⁹. vt eo possint corpora cruciari. quō in eo erit etiam pena spirituum malignorum. Idē q̄ppc ignis erit supplicio. s̄ hominū attribut⁹ t̄ demonū. dicēte xp̄o. Discedite a me maledicti in ignē etiū q̄ pat⁹ est diabolus t̄ angelis ei⁹. nisi qz sunt qdā sua etiā demona nib⁹ corpora sic doct̄ hoīb⁹ visuz est. existo aere crasso atq̄ hūido cui⁹ ipulsus vento flāte sentitur. Qd̄ gen⁹ elementi si nihil igne ppeti possit nō vixeret ferues fact⁹ in balneis. Ut enim vrat p̄ or vnt̄ facitq̄ qd̄ patif. Si aut̄ qſq̄ nulla habere corpora demōes asseuerat. nō est b̄ hacre aut laboradū oposa inq̄sitiōe. aut p̄tentiosa disputatione certandū. Cur enim nō dicam⁹. quis miris tñ veris mōis etiā spūs incorpeos esse t̄ pena corporalis ignis affligi. si spūs hoīm etiā ipi pfecto icorporei. t̄ nūc potuerit includi corporali bus membris t̄ tūc poterūt corpora suorū vinculis insolubiliter alligari. Adherebūt ḡsi eis nulla sūt corpora spūs demonū. imo spūs demones. Iz in corpei corpeis ignib⁹ cruciādi. non ut ignes ipi qb⁹ adherebūt eoz iuctura inspirent t̄ aialia fiat q̄ p̄st̄ spū t̄ corpe. s̄ vt dixi mir⁹ t̄ i effabilib⁹ modis adherēdo accipiētes ex ignibus penā nō dātes ignib⁹ vitā. qz t̄ iste ali⁹ mō-

XXI

Luç. 16. *dus quo corpibus adheret spūs et aīalia sunt oīno mir' est; nec cōprehēdi ab hoīe pōt: et hoc spē hō ē. Dicerē qdē sic arsur' sine vlo suo cor pore spūs: sicut ardebat apō inferos ille diues*

*qui dicebat. Crucior in hac flāma: nisi cōuenienter risideri cernerē talē fuisse illā flāmā: quales oculi q̄s leuauit et lazaruȝ vidit: q̄lis lingua cui humoꝝ exiguū desiderauit infundi: qualis dīgitus lazari de quo id sibi fieri postulauit: ybi tñ erāt siue corpib' aīe. Sic ergo incorpalis et illa flāma qua exarsit et illa guttula quā poposcit: qualia etiā sunt visa dormientiū: siue in extasi cernētiū res incorpales h̄fites tñ silitudinē corporū. Hā t̄ ipē hō cū spū nō corpe sit in talib' bus visis: ita se tñ tunc silēm suo corpi vident ut discernere oīno nō possit. Aut vero gehenna illa qd̄ etiā stagnū ignis et sulphuris dictum est corpos: eus ignis erit: et cruciabit corpa damnator̄: aut et hoīm et demonū: solida hoīm: aerea demonū: aut tñ hoīm corpa cum spiritib': demones aut spūs sine corpibus herētes sumen- do penā: nō iptidō vitā corporalib' ignib'. Un' q̄pe vtricqz ignis erit: sc̄l̄ vitas dixit. **La. XI.***

La. XI. *Icat b. 23n B. ca. dicit octo gene-* *Icaūt qdā eoꝝ cōtra' quos defendimus ciuitatē dei iustū putant: vt p̄ p̄ctis quālibet magnis: quo licet tem porē ppetratis: pena q̄sqz damnet eterna. qua rāgeanruȝ si vilius id vñqz iusticia legis attendat ut tanta in legib' ēē mora t̄pis q̄sqz puniat: q̄ta mora t̄pis vñ puni- vt scribit reſ admisit. Octo genera penarū in legib' ēē nullius. scribit nulli: damnū: vincula: verbera: talionē ignominia: exiliū: morte: seruitute. Quid horꝝ est qd̄ in breue t̄ps p̄ cuiusqz peccati scelerita te coarteſ ut tanta vindiceſ morula q̄ta dep hēndit ppetratū nīſ forte talio? Id em̄ ait vñb' patiaſ quisqz qd̄ fecit. Un' illud est legis: oclim p̄ oculo: dentē p̄ dente. Fieri em̄ pōt: vt rā bre ui t̄pe q̄sqz amittat oculū seueritate vindicte: quē tulit ipē alteri improbitate p̄cti. Porro at si alie ne semine osculū infixum rōniſſit verbe re vindicare: nōne q̄ illud puncto t̄pis fecerit incomparabili horaruz spacio verberat: et suaui tas voluptatis exigue diuturno dolore puniſt. Quid in vinculis? Nūquid ibi tādiu q̄sqz iudi- cand' est ēē debere: q̄diu fecit vñ meruit alli- gari: cū iustissime annosas penas seru' in com pedib' pendat: qui verbo aut ictu celerrime trāſeūter vel laceſſiuit dñm vel plagauit? Iaz xō damnū: ignominia: exiliū et seruit': cū ple- riqz sic infligunt ut nulla venia relaxetur: nō neq; huius vite mō similia penis vident eter- nis? Ideo qui p̄pe eterna ēē nō p̄it: qz nec ipsa vita que his plectit porrigit in eternū: et tamē peccata que vindicanſ longissimi t̄pis penis:*

*breuissimo t̄pe ppetrant: nec q̄sqz extitit q̄ cen seret tā cito nocentū finienda esse tormenta q̄ cito factū est vel homicidiū vel adulteriū vel sacrilegiū vel qdlibet aliō scel': nō t̄gis lōgitu dīne: s̄ iniqtatis et ipietatis magnitudine me- tiendū. Qui xō p̄ aliqua grandi crimine mor te mulcet: nūquid mora qua occidit q̄ p̄ bre uis ē: eius suppliciū leges existimāt: et nō q̄ euꝝ in sempiternū auferit de societate viuētiūs. Qd̄ ē aut̄ de ista ciuitate mortali hoīes suppli- cio p̄me morti: h̄ est de illa ciuitate imortalib' mines supplicio scde mortis auferre. H̄c enim nō sufficiūt leges hui' ciuitatis vt in eā q̄sqz re uocet occisus: sic nec illi' leges ciuitatis admis- tunt: vt ad ei' q̄s vltra beatitudinē reuocetur eternā scda morte dānat. Quō ḡ vex ē inqui- unt id qd̄ ait xps vñ: in q̄ mensura mensi fuerūt in ea remetiet vob: si p̄ pale p̄ctū supplicio punitur etiō. Nec attendit nō p̄p̄ egle t̄pis spaci um s̄ ppter vicissitudinem mali. i. vt q̄ mala fe cerit: mala patiaſ: eādem dictā fuisse mensurā q̄uis h̄ in ea re p̄prie possit accipi: de q̄ dñs cuꝝ h̄ diceret loqbat. i. de iudicis et p̄demnatiōib' Proinde q̄ iudicat et p̄demnat iuste: si iudicat et p̄demnat iuste: si eādem mensura recipit: q̄z uis nō h̄ qd̄ dedit. Judicio em̄ feci: iudicio pati- tur. Q̄uis fecerit dānationē qd̄ iniquū est: pa- tit dānationem qd̄ iustū est. **La. XII.***

Ed pena etiā iō dura et iuste sensib' vident hūaniſ: qz i hac iſfirmitate mo- ribundorꝝ sensuū deest ille ſensuſ al- tissime puriſſimeqz ſapie: q̄ ſentiri poſſit q̄tum nefas in illa p̄ma p̄uaricatiōe cōmisiū ſit. H̄to em̄ maḡ hō fruebat deo. tāto maiore i pierate dereliq̄t deū. et fact' ē malo dign' etiō. q̄ h̄ i ſe pemit bonū. qd̄ ēē poſſet in etiū. Hinc ē vñi- ſa generi hūani massia dānata: qm̄ q̄b' p̄muſus admissit cū ea q̄ in illo ſiuat radicata ſua ſirpe puni'ē. vt null' ab h̄ iuste debitoqz ſupplicio. niſi mīſcōia et in debita ḡfa libereſ. atq; ita di- ſpertiaſ gen' hūani. vt i qbusdā demōſtreſ qd̄ valeat mīſicors ḡfa. et in ceteri qd̄ iusta vindic- tā. Neqz em̄ vtricqz demōſtrareſ in oib'. qz ſi oēs remanerēt in penie iuste dānatiōis. in nul- lo appareret mīſicors ḡfa redimenti. rursuȝ ſi oēs a tenebris trāſferenſ i lucem. in nullo ap- pareret ſeueritas vltōis. In q̄ p̄p̄ea mltō ples qz i illa ſūt. vt ſic oſidaſ qd̄ oib' debereſ. Qd̄ ſioib' reddereſ. iuste vindicat iuste nemo rephenderet. Quia vero tā multi exinde libe- ranſ vñ aganſ marie ḡre ḡtuito nūeri liberātis

La. XIII. *p̄ la vclint et p̄ctā tñ oēs penas emenda- tionī adh̄beri putat. vel hūaniſ infli-*

Liber

Lato etas legibus vel diuinis: siue in hac vita siue p^o p^o nici q^o morte: si aut pcat hic cuiq^o: aut ita plectat ut h^o dem r^o. In no corrigat. Hic c^o maronis illa s^onia: vbi cū dixis hoc ca scri^o set te terrenis corpib^o morib^o disq^o m^obris: q^o giliij. vi. e. aie. Hinc metuunt cupiuntq^o dolent gaudetq^o nec neid. vbi cū auras. Suspiciunt clausa tenebris t carcere ce- induitq^o a co. Secut adiutur atq^o ait. Quin t supmo cuz chisen ifor lumine vita relinq*t*. cum die nouissimo relinq*t* manc^o fuit cas ista vita. Nō tñ inq^o oē malū miser^o: nec fū um suū ene^o dit^o oēs. Corpore excedut pestes: penitusq^o ne- afficerent^o. cesse ē. Aulta diu pcreta modis molescere mi- q^otuor pas ris. Ergo exercent penis: veterisq^o malo^z sup- sionibus explicia expendut: alie pādunt inancs. Suspense corpe. dic^o ad vētes. alij sub gurgite vasto. Infectū eluit do. Vic me scelus: aut exurit igni. Qui h^o opinant: nullas tuut. cupi^o penas nisi purgatorias volūt eē post mortem unq^o. do. ve qm terris supiora sunt elemēta: aq^o: aer: ig- q^o. nec au^o nis: ex aliq^o istoz mūdet p expiatorias penas: ras. Huspi qd terrena cōtagiōe tractū est. Aer q^ope ac- ciuit clause cipit in eo q^o air: suspēse ad ventos. Aqua i eo tenebris et q^o air: sub gurgite vasto. Ignis aut suo nomine carcer ceco exp̄ssus ē: cū dixit. aut exurit igni. Nos xō etiā dñr adiun^o in hac qdē mortali vita eē quascā penas pur- gatorias pfitemur: nō qbus affligunt quoxy i mās filiuz ta vel nō inde sit melior: vel poti^o inde sit peior de penis q^o illis sunt purgatorie q^o eis coerciti corrigunt patiūt an^o. Leterc oēs pene siue tparie siue sempiterne: si me p^o mo^z cut vnuq^o diuina puidētia tractand^o ē: ife- te di. qn et runk vel p pectis siue pterit^o: siue in qb^o adhuc supmo cuz viuit ille q^o plectit: vel p exercēdis declarādisq^o lumine vi- tūtib^o: phoies t āgelos: seu bōnoe: seu malos ta relinq*t*. Nā t q^oq^o mali aliqd alteri^o iprobitate vlerro- lū patiunt re patiat: peccat qdē hō q^o vel ignorātia: vel in baie in cor iusticia cuiq^o mali aliqd facit: h^o nō peccat deus pore s^o t cū q^o iusto q^ouis occulto iudicio fieri sim^o. Sztpari vita supre^o as penas alij in hac vita tm: alij post morte: alij relinq*t* cor^o t nūc t tūc: verūt^o an iudicium illud seuerissimū pora. tm un^o nouissimūq^o patiunt^o: nō aut oēs veniunt in sem q^o s^o. anchi piternas penas q^o post illud iudicium his sūt futu res nō om̄e re: q^o post morte sustinet ipales. Nā qbusdā q^o in malum. nec isto nō remittit^o: remittit^o futuro seculo. i. ne fu- oēs pestes turi schi eterno supplicio puniant^o: iam supradis- corpe p^oce fundit^o er- cedut a mi- seris. i. am- seris alab^o quos q^o vsc^o ad decrepitā senectutez: ne leuissi recedut^o p^o mā quidē febriculā senserint: qetāq^o duxerit vi- nit^o: nec- tā: t ipi nouim^o t audiuiim^o. Q^o q^o vita ipa mor- seoz penit^o talii tota pena sit: q^o tota tēptatio ē: sic sacre lit- ē multa cō- creta a. ma- tere psonat^o: vbi scriptū est. Funq^o nō tēptatio la indurata est vita hūana sup terrā. Nō em̄ pua pena ē ipa t ex co: po: insipiētia vel impititia: que vsc^o adeo fugienda re mir^o ino merito iūdicat^o: vt: p penas dolorib^o plēas: pue- lescere mo- ri cogant queq^o artificia yellfas discere ipm^o dis. glsc^o vt

ximus Caplin. XIII.

Arisissimi sunt aut q^o nullas in hac vita: s^otm postea penas luunt. Fuisse tñ ali- seris alab^o mā quidē febriculā senserint: qetāq^o duxerit vi- nit^o: nec- tā: t ipi nouim^o t audiuiim^o. Q^o q^o vita ipa mor- seoz penit^o talii tota pena sit: q^o tota tēptatio ē: sic sacre lit- ē multa cō- creta a. ma- tere psonat^o: vbi scriptū est. Funq^o nō tēptatio la indurata est vita hūana sup terrā. Nō em̄ pua pena ē ipa t ex co: po: insipiētia vel impititia: que vsc^o adeo fugienda re mir^o ino merito iūdicat^o: vt: p penas dolorib^o plēas: pue- lescere mo- ri cogant queq^o artificia yellfas discere ipm^o dis. glsc^o vt

discere ad qd^o penis adiungit tā penale ē eis vt hoc fiscer eti- nōi... nōq^o ipas penas p quas cōpellunt^o discere et cens scilicet malint ferre q^o discere. **Q**uis aut nō exhorre- cer aīme pe- at t mori eligat: si ei pponaf aut mors ppecien^o q^o veterū. s- da: aut rursus infatia. Que qdē nō a risu: s a sie cōmissorū tu ordit^o hanclucē: q^o qd^o malo^z ingressa sit nez i corpe sup- sciēs pphetat qdāmō. Solū q^o nat^o est ferūt ri placia expē- sisse zo:oastrē: nec ei bōi aliqd mōstruo^z risus. dūt. i. crob ille portēdit nā magico^z artiū fuisse phibet iuc uunt. t hoc tor q^o qdē illi: nec ad pñt^o vite vanā felicitatē cō isto mō. q^o tra suos iūmicos pdesse potueit. Anio q^ope re- dā aīab^o alie pandurit. i ge assirio^z cū cēt ipe bactriāo^z rex: bello supa- turus. Proorsus qd^o scptū ē que iugū sup illos adā suspe^oe ad a die exit^o d^o vētre m̄fis co^z vsc^o i diē sepulture venios in- imfēz oīm vsc^o adeo ipleri ncē ē: vt ipli pūli p nes. altis. lauac^o regeneratōis ab original pcti q^o solotene s. eis clut- bank vīclō iā soluti: mala mīta patiētes: nōnul- celus infe- li t icursus spirituū maligno^z aliqui patiāt. q^o q^o gate vesti- dē passio absit vt eis oblit^o: si hāc vitā i illa etate aut eruri- etiā ipa passiōe inq^ouescēte: t qiaz d^o corpe exclu- tur igni. dente finierint

La. XV.

Eritūt^o qui iugū qd^o positū ē sup filios Thib.^o adā a die exit^o d^o vētre m̄fis co^z vsc^o i diē sepulture: i m̄fēz oīm: etiā h^o mediū misabi- le repit. vt sobij sim^o atq^o intelligam^o hāc vitā de- pctō illo nimis nefario qd^o i padiso ppetratū ē. factā nobē ē penalē: totūq^o qd^o nobiscū agit p te stamētū | nouū si ptiere nisi ad noui scibere di- ratē nouā: vt h^o pignore accepto illud cui^o h^o ē pi- gn^o suo tpe pfectum^o: nūc āt ābulē i spe t pfici- entes de die i diē: spū facta carnis mortificem^o Roma.8. Nouit em̄ dñis q^o sūt ei^o: t q^o q^o dei aguns: 2. Thib.^o 8. hi filij dei ss. si gfa si natura. Unic^o esin nā di fili- us pp^o nos miscda fact^o ē fili^o bois: vt nos nā filij bois filij dei pīllū gfa fierem^o. Manēs q^o pe ille imutabilnāz nrazi q^o nos suscipet suscep- pit a nob^o: t tenax diuītat^o sue: nōe i si mitat^o pri- ceps fact^o ē: vt nos i meli^o cōmutati q^o pctōres mortalesq^o sum^o: ei^o ē mortalitat^o t iusticie pti- patōe amittam^o: t qd^o i nā nfā bonū fecit ipleti sumo bono i ei^o nāe bōitate fuem^o. Sic em̄ per vñū hoiez peccātē: i h^o tā que malū dūcim^o ita p vñū hoiez eūdēq^o deū iustificatē: ad illud bonū tā sblime veniem^o. Nec q^oq^o se dz ab isto ad illū trāfisse pfectē nisi cū ibi fuerit vbi tēptatio nulla erit nisi pacē tenuerit quā bellū h^o i q^o caro pcupi Cal.^o scit aduersus sp̄m: t spū aduersus carnē: mul- tist^o varijs certamib^o qrit. I hoc aut bellū nūq^o vllū eēt sināhūana p liber^o arbitriū i rectitudie i q^o facta ē pfectis. Tūc xō q^o pacē felix cū dō ha- bere noluit secū pugn^o ifelix: t h^o q^o cū malo^z sit misfabile meli^o ē tñ q^o pōra vite h^o. Bell^o ē p- fligis cū vitij q^o cū sine vlla pfectōe dñiant me li^o ē inq^o bellū cū spe eīne paci q^o sine vlla libati

onis cogitatōē captiuitas. **C**upim⁹ qđc eti⁹; b
bello carere. ⁊ ad capescēdā ordinatissimā.
cē. ubi firmissima stabilitate potiorib⁹ inferiora
ſbdant. igne diuī amoris accēdimur. ſt qđ ab-
ſit alibi tāci boni ſpes nulla eēt. malle debuim⁹
Ihui⁹ pſlictatois moleſtia remanere qđ yit⁹ in
nos dñatōz nō eis rēſiſtēdo pmitte. **S**a. XVI

Terū tāta ē dī miscōia i vasa nīie q̄ ppā
uit i gliaz: vt etiā p̄ma hois etas i ifā
tia q̄ sine vlo renisu subiacet carni. t
scđa q̄ pueritia nūcupat. ybi nōdū rō suscepit.
hāc pugnā. t fere sub oib⁹ viriosis delectatōib⁹
iacet: qz lžia fari valeat t iō infātiā trāssisse vide
atur: nōdū l ea ē p̄cepti capax infirmitas men-
tis: si sacra mediatoris accepit: etiā sibāc tñ eis
ānis vitā finiat: trāslata. s. a ptāte tenebrarū
in regnū xp̄i: nō solū penis nō prepef etnis: b
ne vlla qdē p̄ mortē purgatoria tormenta patia-
tur: sufficit ei sola spiritalis regeneratio: ne p̄
mortē oblit q̄ carnalis generatio cū morte cō-
traxit: **L**ū aut̄ ventū fuerit ad etatē q̄ p̄ceptuz
iā capit: t subdi pōt legis impio: suscipiēdū est
bellū cōtra vitia: t gerēdū acriter ne ad dāna-
bilia pctā pducat. **E**t si qdē nōdū victoriax cō-
suetudic̄ roborata sunt facil⁹ vincunt t cedūt
sin aut̄ vincere atqz impare cōsueverūt: labo-
riosa difficultate supan̄t. **N**e qz em̄ id fit veracit̄
atqz sincerit̄: nisi vera delectatiōe iusticie. **H**oc
ē aut̄ in fide xp̄i. **A**sī lex iubens assit t sp̄us iu-
uans desit: p̄ ipam phibitionē desiderio crescē-
te atqz vincente pcti etiā reat p̄uaricatiōis ac-
cedit: vt nō nūc̄ sint aptissima virtia: que alijs
vitūs vincunt̄ occult̄: qz putant̄ ē virtutes
i qb⁹ regnat supbia: t qdā sibi placēdi altitudo
ruinosa. **L**ū itaqz victa virtia deputāda sunt:
cū dei amore vincunt̄: quē nisi de ip̄e nō donat
nec alit̄ nisi p̄ mediatorē dei t hoim̄ hoīem xp̄z
iesum: q̄ fac̄ ē pticeps mortalitat̄ n̄fe: vt nos
pticipes faceret diuinitat̄ sue. **P**aucissimi aut̄
sunt tāte felicitat̄: vt ab ipa incūte adolescen-
tia nulla dānabilita pctis cōmittat̄: vel in flagi-
tis vel in facinorib⁹. vel in nefarie cuiusqz ipie-
tatis errore: b̄ maḡ sp̄us largitate opprimat̄ q̄c-
qd in eis posset carnali delectatiōe dñari. **P**lu-
rimi vero p̄cepto leḡ accepto cū pri⁹ victi fue-
rint p̄ualērib⁹ virtūs t p̄uaricatore effecti: tūc
ad grām p̄fugiūt adiuuantē q̄ fiāt t amari⁹ pe-
nitēdo: t vehemēti⁹ pugnādo: p̄ deo subdita:
atqz ita carni p̄posita mēte victores. **Q**uisqz
igīt̄ cupit penas euadere semp̄nas nō solum
baptizēt̄: verū etiā iustificet̄ in xp̄o: ac sic vere
trāseat a diabolo ad xp̄m. **D**urgatorias aut̄ pe-
nas nullas futuras opinet̄: nisi aī illb⁹ vltimuz
tremēdūqz iudiciū. **A**quaqz tñ negādū ē: etiā
ip̄m etiū ignē p̄ diuisitate meritor̄ quis malo-

rū: alij̄ leuiorē: alij̄ futuꝝ eē ḡuioꝝ: siue ipiꝝ
vis atzardorꝝ p pena digna cuiusq; variet: siue
ip̄e eq̄lif ardeat: si eq̄li molesta sentiat. XVII

Tunc cū iā mificordib^o n̄is agēdū eēvīdo
n̄ sp̄acifice disputādū: q̄ v̄l̄ oib^o ill̄ hoib^o q̄s
iustissim^o iudex dīgs gehēne supplicio iudicabit
v̄l̄ q̄buldā cox nolūt credē penā s̄ep̄inā futurā
b^o p̄ certi t̄pis metas p̄ cuiusq̄ p̄cū q̄ntitate lon
gioris siue breuioris eos īde existimat liberan
dos. q̄ i re miscedior p̄fecto fuit origenes q̄ t̄ ip
sū diabolū atq̄ āgēlos ei^o p̄ āgiōra p̄ meritiſt
diuturniora supplicia ex ill̄ cruciatib^o eruēdos
atq̄ sociādos sc̄tis angel^o credidit. **S**z illū t̄ p̄
pter b^o t̄ pp̄f alia nōnulla: t̄ maxie pp̄f alterna
tes sine cessatōe bt̄itudes t̄ mifias: t̄ statutis
scloꝝ iteruall: ab istis ad illas: atq̄ ab ill̄ ad istas
itus ac redit^o iteruables nō īmerito re p̄ba
uit ecclīa: q̄ t̄ b^o q̄ mificos videbat amisiſt: fa
ciēdo sc̄is x̄as miscrias qb^o penas luerēt: t̄ fal
sas bt̄itudes in qb^o vex ac securū b^o ē sine tiore
certū s̄ep̄inī boni gaudiū nō h̄fent. **L**ōge aut
alit istorū mīa hūano errat affectu: q̄ hoīm illo
iudicio dānatōꝝ mifias tpales: oīm x̄o q̄ v̄lciti
us v̄l̄ tardi^o liberat^o etnā felicitatē putat. q̄ snia
si pp̄fea bōa t̄ x̄a q̄ mificos ē: īato crit melior
t̄verior q̄sto miscedior fuerit. **E**xcedat ḡ ac p̄fū
daſ ſōs b^o mīc v̄sq̄ ad dānatos āḡlos. ſaīte p̄
mlta atq̄ plixa quātūlibet ſcla liberādos. **L**ur
v̄sq̄ ad vniuersitā naturā manat hūanā: t̄ cū ad
āgelicā vētū fuerit mox arescit. **N**ō audēt t̄iſe
v̄teri^o mīserādo porrigere: t̄ ad liberatōꝝ ip̄
q̄diaboli pucnire. **V**erū ſi aliquis audeat v̄r
cit nempe iſtos: t̄ iſi tanto inuenitur errare de
formius: t̄ contra recta dei verba peruersius
quāto ſibi yideſ ſentire clemēti^o. **C**la. XVIII.

Tunc est quæs i collocutib' nris ipse sū
expr' q̄ cū vēerari videat sc̄pturas sa-
cras morib' i probādi s̄t: t agēdo cāz su-
az m̄kto maiore q̄ isti miaz dō rbusit erga hūa-
nū gen' **D**icūt ei d̄ mal' i fidelib' hoib' diuit' q̄
dē rex pdictū eē qd̄ digni s̄t: s̄ cū ad iudiciū vē-
tū fuerit miaz eē supatura. **N**onabit ei eos inq-
unt mīcōrs de' p̄cib' t inf̄cessiōib' sc̄oꝝ suor. s̄t
enī orabāt p ill' qn̄ eos patiebāt inimicos: q̄ ro-
maḡ qn̄ videbūt hūiles supplicesq; pstratos.
Ne q̄ ei credēdū ēalūt rūc amissuros sc̄tōs vī-
scera mie cū fuerit plenissime ac pfectissē sc̄tū-
rat: vt q̄tūc orabāt p inimic̄ suis qn̄ i p̄ sine
pctō n̄ erat: tūc n̄ orēt p supplicib' suis qn̄ nullū
cepint h̄e pctō. aut dō d̄s tūc eos n̄ exaudiet
tot t rātos filios suos: qn̄ i tāta eoꝝ sc̄titate nul-
lū iueiet orōnis ipedimtū. **T**estimōiū xō p̄. t
illi qdē q̄ p̄mittūt fidelib' atq; ipios hoiles saltē
lōgo tpe cruciari: t postea de mal' oib' erui: sed
magis isti p se dicunt esse ybi legiſ. **R**unquid **P**o. 76

Liber

obliuiscet misereri deo aut ptinebit iira sua miseratoes suas? Ira ei⁹ ē inquit ut oes indigni btitudine sempiterna: ipo iudicante puniantur suppicio sepiusno. **S**i v⁹ long⁹ vt p̄fus vllū ēē p̄misit: pfecto vt possit h fieri ptinebit iira sua miseratoes suas qd eū psalm⁹ nō dīc ēē factuz. **N**ō em⁹ ait affirmado: ptinebit: s negatōz s̄ interrogat: nimirū oñdit: qz nō diu miseratoes suas in ira ptineat. **S**ic ḡisti voluit iudicij dei cōminatōz nō ēē mendacē q̄uis sit neminē dānatur: quē

Ione. 3. admodū ei⁹ cōminatōz q̄ dixit euersuz se esse niniue ciuitatē: mēdacē nō possum⁹ dicere: t tñ nō factū est inquit: qd sine vlla zditōe pdixit. **N**ō em⁹ ait: niniue euerteſi nō egerit pñiam seq̄s corixerint: s h nō auditō pñiciauit futu rā euerſionē illi⁹ ciuitatis. **Q**uā cōminatōz p̄ terea veracē putat: qz h pdixit de⁹ qd vere digni erat pati: q̄uis h nō eēt ip̄e factur⁹. **N**ā t si penitētib⁹ pepercit inquit: vtqz illos pe nitentiā nō ignorabat acturos: t tñ absolute ac definite eoꝝ euerſionē futurā ēē pdixit. **H**oc ḡ erat inquit i veritate seueritatis: q̄ erat digni s in rōne miseratois nō erat: quā nō ptinuit in ira suavt ab ea pena supplicib⁹ parceret quā fue rat ptumacib⁹ cōminat⁹. **S**i ḡ tūc p̄pcit aiunt qñ scr̄i suū p̄phetā fuerat p̄cedo p̄tristatus quāto magis tūc miserabili⁹ supplicatib⁹ p̄cet: qñ vt p̄cat oes sc̄i ei⁹ orabūt. **H**ed h qd ip̄i suis cordib⁹ suspicant̄: iō putat scripturas tacuisse diuinas: vt multi se corrīgat: vel plixaz vel eternaz timore penaz: t sint q̄ possint orare p̄ eis q̄ se nō corixerint: nec tñ opinant oimodoid eloq̄a diuina tacuisse. **N**ā q̄ ptinet inquit: qd sc̄ptū est. **O** multa multitudo dulcedinis que dñe: quā obſcōdisti metuentib⁹ tcm̄si vt intel ligam⁹. ppter timorē fuisse obſcōdita misericordie diuine tam multā secretāq̄ dulcedinē. **A**ddiunt etiā ppterā dixisse ap̄th. **C**ōclusit em⁹ de⁹ oes in infidelitate: vt oib⁹ misereat̄: q̄ significaret qd ab illo nemo dānabit̄. **N**ec isti tñ q̄ hoc senti unt: hāc opinionē suā vlḡ ad liberatōz: vel nullā dānatoz diaboli: atqz angeloz ei⁹ extendūt. **H**umana q̄p̄e circa solos hoiles mouent misericordia: t cām marie agūt suā p̄ generalē in geniis humani quasi dei miseratōz impunitatez falsaz suis p̄ditis morib⁹ pollicētes: ac phoc su pabūt eos in p̄dicāda dei misericordia: qui hanc im puniātē etiā principi demonū t ei⁹ satellitib⁹ pollicētūt. **La. XIX.**

D̄s. 30. **T**em sunt alij ab eterno suppicio libe ratōz: nec ip̄is saltē oib⁹ hoib⁹ p̄mit tētes: s tñmō xp̄i baptismate ablūt̄: q̄pticipes sunt corporis eius quomodolibet vixerint i qua-

cunḡ heresi v̄l̄ ip̄tate fuerit: pp̄ illud qd ait ih̄s. **H**ic ē panis q̄ de celo descēdit: vt si q̄s ex ip̄ so māduauerit nō moriat̄. **E**go sum panis vi uuo: q̄ de celo descēdi. **S**i q̄s māduauerit ex h̄ panis: viuet i eternū. **A**b eterna ḡ morte inquiunt nccē ē istos erui: tad vitā etiā qñq̄ p̄duci

Tēsūt q̄ h̄ nec oib⁹ h̄ntib⁹. **La. XX.** **i** baptismatis xp̄i t ei⁹ corporis sac̄m: sed solis catholicis q̄uis male viuētibus pollicēt: qz nō solū sac̄o sed re ip̄a māduauerit corp⁹ xp̄i ip̄o ei⁹ corpe p̄stituti. **D**e q̄ dicit ap̄ls. **U**n⁹ panis: vñū corp⁹ multissim⁹: vt etiā si postea i aliquā heresim: vel etiā in gētīlū ido latrīa lapsi fuerint: tñ qz i corpe xp̄i i. in ecclesia catholicā sup̄serūt baptisnū xp̄i: t māduauerit corp⁹ xp̄i nō moriant̄ in eternū: s vitā qñq̄ p̄sequāt̄ eternā: atqz illa ois ip̄tias quāto mai or fuerit nō eis valeat ad eternitatē: s ad diu turnitatē magnitudinēq̄ penaz. **La. XXI.**

Aut q̄ ppter id qd scriptū ē: qui p̄seuerauerit v̄sc̄p̄ in finē h̄ salu⁹ erit: n̄ nisi ecclesia catholicā p̄seueratib⁹ q̄uis in ea male viuētib⁹ h̄ p̄mittūt p̄ ignē vīz saluā dis merito fūdamēti: de q̄ ait ap̄ls. **F**ūdamēti: etiā aliud nemo p̄t̄ ponere p̄ter id qd positiū ē qd ē xp̄s ih̄s. si q̄s āt edificauerit sup̄fūdamētū h̄ aux̄. argentiū lapides p̄ciosos: ligna: fenū sti pulā: vniuersiūs op̄' maifestab̄. **D**ies ei⁹ dñi declarabit: qñi i igne reuelabit̄: t vniuersiūs op̄' qle sit ignis pbabit. **S**i cui⁹ opus p̄māserit **Ibidem.** qd sup̄edificauit mercedē accipiet: **S**i cui⁹ aūt op̄' arserit: dānū patieſi: ip̄e aūt salu⁹ erit: sic tñ q̄s p̄ ignē. **D**icūt ḡ cuiuslibz vite catholicū xp̄ia nū xp̄m h̄t̄ i fūdamēto: qd fūdamētū nullā he resis h̄z: a corpis ei⁹ vñitate p̄cisa. **E**t iō pp̄ h̄ fūdamētū etiā si male vite fuerit catholicū xp̄ianus: velut q̄ sup̄edificauerit ligna: fenū: sup̄pulā putat̄ eū salu⁹ fieri p̄ ignē: i p̄ penas ignis illi⁹ liberari q̄ igne i vltimo iudicio punient malit. **O**pp̄i aūt etiā qsdā pura. **La. XXII.**

Cre eost tñmō arsuros illi⁹ esnitate sup̄plicij: q̄ p̄p̄t̄ suis facere dignas ele mosinas neglexerūt: iuxta illud apl̄i iacobi. **Ju. Jac. 2.** diciū aūt sine misericordia fiet illi⁹ q̄ nō fecit misericordiaz. **Q**ui ḡ fecerit inquit: q̄uis mores in meli⁹ nō mutauerit: s in ip̄as suas elemosynas nefarie ac neq̄ter vixerit: iudiciū illi⁹ cū misericordia futurē vt aūt nulla dānatoe plectat̄: aut p̄ aliquid t̄pus siue pū siue plixū ab illa dānatoe liberaſt̄. **J**ō iudicē ipm̄ viuoz atqz mortuoz noluisse existimat̄ aliud cōmeſi: care se ēēdicturū: siue dext̄ris quibus ē vitā datur⁹ eternā: siue sinistris quos eterno suppicio damnaturus: nisi elemosynas siue factas: siue non factas. **A**d hoc per-

(Mat. 6.) onē. **D**unute nob̄ debita n̄ra: sic t̄ nos dimitti-
mus debitorib⁹ n̄ris. **Q**uisq̄s em̄ illi q̄ i eū pec-
cauit dimittit ignoscēdo pct̄m: pculdubio ele-
mosynā facit. **Q**uā rē dñs ip̄e sic cōmendauit:
Ibide. vt diceret. **S**i ei dimiserit pct̄ hoib⁹: dimittet
vobis p̄ v̄ pct̄ v̄fa. **S**i aut̄ nō dimiserit ho-
minib⁹ neq; p̄ v̄ q̄ in celis ē dimittet vob. **E**-
go t ad h̄ gen⁹ elemosynaz prinet qd̄ ait aplus

(Jac. 2.) iacob⁹. **J**udiciū futuz sine mis̄dia ei q̄ nō fecit
mis̄diaq; **A**ec dixit dñs inq̄nt maḡ vel pua: s̄
dimittet vob p̄ v̄ pct̄ v̄fa: si t̄ vos dimiseritis
hoib⁹. **A**c p̄ hoc putat etiā eis q̄ pdite vixerint:
donec claudat dīc vīte hui⁹ extremit̄: phāc ora-
tionē q̄laciūq; t̄ q̄ntaciūq; fuerit oia q̄tide pec-
cata dimitti: sicut ip̄a quotidie fr̄q̄ntaf̄ ofo: si
h̄tūmō custodire meminerit: vt q̄n ab eis ve-
nā perit q̄ eos peti q̄licunq; leserūt: et corde
dimittat. **L**ū ad hec oia deo donāte r̄ndero: li-
berate clauditnd̄ē. **¶ La. XXIII.**

a **C**hām̄ q̄ri optet atq; cognosci: cur ec-
clesia ferre nequerit hoib⁹ disputatōz
diabolo etiā post maxias t̄ diuturnissimas pe-
nas purgatōz vel iduigentia pollicētē. Neq; ei
tot sc̄i t̄ sac̄i veterib⁹ ac nouis l̄is eruditū mū-
datōz t̄ regni celoz br̄itudinē post q̄liaciūq; et
quantaciūq; suplicis: qualibuscunq; et quan-
tiscunq; angelis inuidetū: s̄ pori viderūt di-
uinā vacuari v̄lifirmari nō posse sināz: quaz se
dñs p̄nūciauit i iudicio platurū atq; dicturum.

(Mat. 25.) Discedite a me maledicti in ignē eternū: q̄ pa-
rat̄ ē diabolo t̄ angel̄ci⁹: sic q̄pe oīdū eterno
igne diabolū t̄ angelos ei⁹ arsuros: t̄ qd̄ sc̄ptuz
est in apocalypsi. **D**iabol̄ q̄ seducebat eos: mis-
sus ē stagnū ignis t sulphuris: q̄ t bestia t pseu-
do pphē cruciabūt die ac nocte i scl̄a scl̄oz: qd̄
ibidictū ē eternū: b̄dictū ē i scl̄a scl̄oz. **Q**uib⁹
v̄bis nihil sc̄ptura diuina significare p̄suevit: ni-
si qd̄ finē h̄z t̄pis. **D**obrē p̄sus nec alia cau-
sa ne iustior nec maiestior iueniri p̄t: cur ve-
rissima p̄tate teneat̄ fixū t̄ imobile nullū f̄gres-
sum ad iusticiā vitāq; sc̄toz diabolū t̄ ḡlosei⁹
habituros: nisi q̄ sc̄ptura q̄ nemine fallit dīc eis
deū nō p̄p̄cisse: t̄ sic ab illo eē inf̄ ipios p̄dāna-
toe: vt carcerib⁹ caligis iferni retrusū traderēt.
scrūdūt: atq; v̄lito iudicio puniēdi: q̄n̄ eos eter-
nū ignis accipiet vbi cruciabunt̄ i scl̄a scl̄oz
Qds̄ ita est: quō ab hui⁹ c̄nitare pene: v̄l vni-
uersi vel qdā hoib⁹ p̄ q̄ntūlibet t̄pis subtrahē-
tur achō stat̄ eneruabit̄ fides q̄ credis sempit-
nū demonū futuz ēē supliciū. **S**i em̄ qb⁹ dicest̄

(Mat. 5.) Discedite a me maledicti in ignē eternū q̄ pat̄ ē
diabolo t̄ angel̄ci⁹: vel vniuersi vel aliq; eoz nō
sp̄ibi erūt: qd̄ cā est cur diabol⁹ t̄ ḡlosei⁹ sp̄ ibi

¶ Apo. 20. est in apocalypsi. **D**iabol̄ q̄ seducebat eos: mis-

sus ē stagnū ignis t sulphuris: q̄ t bestia t pseu-

do pphē cruciabūt die ac nocte i scl̄a scl̄oz: qd̄

ibidictū ē eternū: b̄dictū ē i scl̄a scl̄oz. **Q**uib⁹

v̄bis nihil sc̄ptura diuina significare p̄suevit: ni-

si qd̄ finē h̄z t̄pis. **D**obrē p̄sus nec alia cau-

sa ne iustior nec maiestior iueniri p̄t: cur ve-

rissima p̄tate teneat̄ fixū t̄ imobile nullū f̄gres-

sum ad iusticiā vitāq; sc̄toz diabolū t̄ ḡlosei⁹

habituros: nisi q̄ sc̄ptura q̄ nemine fallit dīc eis

deū nō p̄p̄cisse: t̄ sic ab illo eē inf̄ ipios p̄dāna-

toe: vt carcerib⁹ caligis iferni retrusū traderēt.

scrūdūt: atq; v̄lito iudicio puniēdi: q̄n̄ eos eter-

nū ignis accipiet vbi cruciabunt̄ i scl̄a scl̄oz

Qds̄ ita est: quō ab hui⁹ c̄nitare pene: v̄l vni-

uersi vel qdā hoib⁹ p̄ q̄ntūlibet t̄pis subtrahē-

tur achō stat̄ eneruabit̄ fides q̄ credis sempit-

nū demonū futuz ēē supliciū. **S**i em̄ qb⁹ dicest̄

(Mat. 5.) Discedite a me maledicti in ignē eternū q̄ pat̄ ē

diabolo t̄ angel̄ci⁹: vel vniuersi vel aliq; eoz nō

sp̄ibi erūt: qd̄ cā est cur diabol⁹ t̄ ḡlosei⁹ sp̄ ibi

¶ 2. Pet. 2. est in apocalypsi. **D**iabol̄ q̄ seducebat eos: mis-

sus ē stagnū ignis t sulphuris: q̄ t bestia t pseu-

do pphē cruciabūt die ac nocte i scl̄a scl̄oz: qd̄

ibidictū ē eternū: b̄dictū ē i scl̄a scl̄oz. **Q**uib⁹

v̄bis nihil sc̄ptura diuina significare p̄suevit: ni-

si qd̄ finē h̄z t̄pis. **D**obrē p̄sus nec alia cau-

sa ne iustior nec maiestior iueniri p̄t: cur ve-

rissima p̄tate teneat̄ fixū t̄ imobile nullū f̄gres-

sum ad iusticiā vitāq; sc̄toz diabolū t̄ ḡlosei⁹

habituros: nisi q̄ sc̄ptura q̄ nemine fallit dīc eis

deū nō p̄p̄cisse: t̄ sic ab illo eē inf̄ ipios p̄dāna-

toe: vt carcerib⁹ caligis iferni retrusū traderēt.

scrūdūt: atq; v̄lito iudicio puniēdi: q̄n̄ eos eter-

nū ignis accipiet vbi cruciabunt̄ i scl̄a scl̄oz

Qds̄ ita est: quō ab hui⁹ c̄nitare pene: v̄l vni-

versi vel qdā hoib⁹ p̄ q̄ntūlibet t̄pis subtrahē-

tur achō stat̄ eneruabit̄ fides q̄ credis sempit-

nū demonū futuz ēē supliciū. **S**i em̄ qb⁹ dicest̄

(Mat. 5.) Discedite a me maledicti in ignē eternū q̄ pat̄ ē

diabolo t̄ angel̄ci⁹: vel vniuersi vel aliq; eoz nō

sp̄ibi erūt: qd̄ cā est cur diabol⁹ t̄ ḡlosei⁹ sp̄ ibi

¶ 2. Th̄. 2. est in apocalypsi. **D**iabol̄ q̄ seducebat eos: mis-

sus ē stagnū ignis t sulphuris: q̄ t bestia t pseu-

do pphē cruciabūt die ac nocte i scl̄a scl̄oz: qd̄

ibidictū ē eternū: b̄dictū ē i scl̄a scl̄oz. **Q**uib⁹

v̄bis nihil sc̄ptura diuina significare p̄suevit: ni-

si qd̄ finē h̄z t̄pis. **D**obrē p̄sus nec alia cau-

sa ne iustior nec maiestior iueniri p̄t: cur ve-

rissima p̄tate teneat̄ fixū t̄ imobile nullū f̄gres-

sum ad iusticiā vitāq; sc̄toz diabolū t̄ ḡlosei⁹

habituros: nisi q̄ sc̄ptura q̄ nemine fallit dīc eis

deū nō p̄p̄cisse: t̄ sic ab illo eē inf̄ ipios p̄dāna-

toe: vt carcerib⁹ caligis iferni retrusū traderēt.

scrūdūt: atq; v̄lito iudicio puniēdi: q̄n̄ eos eter-

nū ignis accipiet vbi cruciabunt̄ i scl̄a scl̄oz

Qds̄ ita est: quō ab hui⁹ c̄nitare pene: v̄l vni-

versi vel qdā hoib⁹ p̄ q̄ntūlibet t̄pis subtrahē-

tur achō stat̄ eneruabit̄ fides q̄ credis sempit-

nū demonū futuz ēē supliciū. **S**i em̄ qb⁹ dicest̄

(Mat. 5.) Discedite a me maledicti in ignē eternū q̄ pat̄ ē

diabolo t̄ angel̄ci⁹: vel vniuersi vel aliq; eoz nō

sp̄ibi erūt: qd̄ cā est cur diabol⁹ t̄ ḡlosei⁹ sp̄ ibi

¶ 2. Th̄. 2. est in apocalypsi. **D**iabol̄ q̄ seducebat eos: mis-

sus ē stagnū ignis t sulphuris: q̄ t bestia t pseu-

do pphē cruciabūt die ac nocte i scl̄a scl̄oz: qd̄

ibidictū ē eternū: b̄dictū ē i scl̄a scl̄oz. **Q**uib⁹

v̄bis nihil sc̄ptura diuina significare p̄suevit: ni-

si qd̄ finē h̄z t̄pis. **D**obrē p̄sus nec alia cau-

sa ne iustior nec maiestior iueniri p̄t: cur ve-

rissima p̄tate teneat̄ fixū t̄ imobile nullū f̄gres-

sum ad iusticiā vitāq; sc̄toz diabolū t̄ ḡlosei⁹

habituros: nisi q̄ sc̄ptura q̄ nemine fallit dīc eis

deū nō p̄p̄cisse: t̄ sic ab illo eē inf̄ ipios p̄dāna-

toe: vt carcerib⁹ caligis iferni retrusū traderēt.

scrūdūt: atq; v̄lito iudicio puniēdi: q̄n̄ eos eter-

nū ignis accipiet vbi cruciabunt̄ i scl̄a scl̄oz

Qds̄ ita est: quō ab hui⁹ c̄nitare pene: v̄l vni-

versi vel qdā hoib⁹ p̄ q̄ntūlibet t̄pis subtrahē-

tur achō stat̄ eneruabit̄ fides q̄ credis sempit-

nū demonū futuz ēē supliciū. **S**i em̄ qb⁹ dicest̄

(Mat. 5.) Discedite a me maledicti in ignē eternū q̄ pat̄ ē

diabolo t̄ angel̄ci⁹: vel vniuersi vel aliq; eoz nō

sp̄ibi erūt: qd̄ cā est cur diabol⁹ t̄ ḡlosei⁹ sp̄ ibi

¶ 2. Th̄. 2. est in apocalypsi. **D**iabol̄ q̄ seducebat eos: mis-

sus ē stagnū ignis t sulphuris: q̄ t bestia t pseu-

do pphē cruciabūt die ac nocte i scl̄a scl̄oz: qd̄

ibidictū ē eternū: b̄dictū ē i scl̄a scl̄oz. **Q**uib⁹

v̄bis nihil sc̄ptura diuina significare p̄suevit: ni-

si qd̄ finē h̄z t̄pis. **D**obrē p̄sus nec alia cau-

sa ne iustior nec maiestior iueniri p̄t: cur ve-

rissima p̄tate teneat̄ fixū t̄ imobile nullū f̄gres-

sum ad iusticiā vitāq; sc̄toz diabolū t̄ ḡlosei⁹

habituros: nisi q̄ sc̄ptura q̄ nemine fallit dīc eis

deū nō p̄p̄cisse: t̄ sic ab illo eē inf̄ ipios p̄dāna-

toe: vt carcerib⁹ caligis iferni retrusū traderēt.

scrūdūt: atq; v̄lito iudicio puniēdi: q̄n̄ eos eter-

nū ignis accipiet vbi cruciabunt̄ i scl̄a scl̄oz

Qds̄ ita est: quō ab hui⁹ c̄nitare pene: v̄l vni-

versi vel qdā hoib⁹ p̄ q̄ntūlibet t̄pis subtrahē-

tur achō stat̄ eneruabit̄ fides q̄ credis sempit-

nū demonū futuz ēē supliciū. **S**i em̄ qb⁹ dicest̄

(Mat. 5.) Discedite a me maledicti in ignē eternū q̄ pat̄ ē

diabolo t̄ angel̄ci⁹: vel vniuersi vel aliq; eoz nō

sp̄ibi erūt: qd̄ cā est cur diabol⁹ t̄ ḡlosei⁹ sp̄ ibi

¶ 2. Th̄. 2. est in apocalypsi. **D**iabol̄ q̄ seducebat eos: mis-

sus ē stagnū ignis t sulphuris: q̄ t bestia t pseu-

do pphē cruciabūt die ac nocte i scl̄a scl̄oz: qd̄

ibidictū ē eternū: b̄dictū ē i scl̄a scl̄oz. **Q**uib⁹

v̄bis nihil sc̄ptura diuina significare p̄suevit: ni-

si qd̄ finē h̄z t̄pis. **D**obrē p̄sus nec alia cau-

sa ne iustior nec maiestior iueniri p̄t: cur ve-

rissima p̄tate teneat̄ fixū t̄ imobile nullū f̄gres-

sum ad iusticiā vitāq; sc̄toz diabolū t̄ ḡlosei⁹

habituros: nisi q̄ sc̄ptura q̄ nemine fallit dīc eis

deū nō p̄p̄cisse: t̄ sic ab illo eē inf̄ ipios p̄dāna-

toe: vt carcerib⁹ caligis iferni retrusū traderēt.

scrūdūt: atq; v̄lito iudicio puniēdi: q̄n̄ eos eter-

nū ignis accipiet vbi cruciabunt̄ i scl̄a scl̄oz

Qds̄ ita est: quō ab hui⁹ c̄nitare pene: v̄l vni-

versi vel qdā hoib⁹ p̄ q̄ntūlibet t̄pis subtrahē-

tur achō stat̄ eneruabit̄ fides q̄ credis sempit-

nū demonū futuz ēē supliciū. **S**i em̄ qb⁹ dicest̄

(Mat. 5.) Discedite a me maledicti in ignē eternū q̄ pat̄ ē

diabolo t̄ angel̄ci⁹: vel vniuersi vel aliq; eoz nō

sp̄ibi erūt: qd̄ cā est cur diabol⁹ t̄ ḡlosei⁹ sp̄ ibi

¶ 2. Th̄. 2. est in apocalypsi. **D**iabol̄ q̄ seducebat eos: mis-

sus ē stagnū ignis t sulphuris: q̄ t bestia t pseu-

do pphē cruciabūt die ac nocte i scl̄a scl̄oz: qd̄

ibidictū ē eternū: b̄dictū ē i scl̄a scl̄oz. **Q**uib⁹

v̄bis nihil sc̄ptura diuina significare p̄suevit: ni-

si qd̄ finē h̄z t̄pis. **D**obrē p̄sus nec alia cau-

sa ne iustior nec maiestior iueniri p̄t: cur ve-

rissima p̄tate teneat̄ fixū t̄ imobile nullū f̄gres-

sum ad iusticiā vitāq; sc̄toz diabolū t̄ ḡlosei⁹

habituros: nisi q̄ sc̄ptura q̄ nemine fallit dīc eis

deū nō p̄p̄cisse: t̄ sic ab illo eē inf̄ ipios p̄dāna-

toe: vt carcerib⁹ caligis iferni retrusū traderēt.

scrūdūt: atq; v̄lito iudicio puniēdi: q̄n̄ eos eter-

nū ignis accipiet vbi cruciabunt̄ i scl̄a scl̄oz

Qds̄ ita est: quō ab hui⁹ c̄nitare pene: v̄l vni-</p

q; nec p; ipo. Sed q; de nullo certa est: orat pro oib; d; ut taxat hoib; inimicis suis in h; corpe co stitutis: nec tñ p; oib; exaudit. Proh! eniz soli exaudit: q; t; si aduersant ecclie: ita tñ s; p; destinati vt p; eis exaudiat ecclia: t; filii efficiat tur ecclie. Si q; aut v; q; ad morte habebut cori penites: nec ex inimicis querentis in filios: nun qd i; p; eis. i; p; talis defacto spiritalib; orat ecclia. Cur ita: nisi q; i; in pte diaboli cōputant qdum essent in corpe: nō sunt trāslati ad xp; m? Eadē itaq; cā est cur nō oreſ tunc p; hoib; eter no igne puniēdis: q; cā est vt neq; nūc neq; tūc oreſ p; angelis malis: q; itidē cā est: vt q; quis pro hoib; nūc viuis oreſ etiā mal: tñ i; nec nūc oreſ tur p; infidelib; imp̄iq; defuncti. Nā p; defunctis qbusdā: vel ipius ecclie vel quorūdā piorū exaudit oſo: ſ; p; his quoꝝ in xp; o regeneratoꝝ nec v; q; adeo vita in corpe male gesta ē vt tali miscdia iudicent digni nō eē: nec v; q; adeo bñ vt talē miscdia repian̄ necessariā non h̄fe. Si cut etiā facta res: rrectōe mortuoꝝ nō deerunt qbus post penas q; patiunt spūs mortuoꝝ: im partiat miscdia vt in ignē non mittant eternū

¶ Mat. 12. Acq; em de qbusdā veracis dicereſ qd non eis renuntiat neq; in hoc sclo neq; in futuro: niſi es sent qb; t; si nō in isto tñ remitteret in futuro. ſ; cū dictū fuerit a iudice viuoꝝ atq; mortuorum

¶ Mat. 25. Venite bñdici p; fisi mei possidete patū vob; re gnū a p; titutōe mudi: t; alijs ecōtrario. Discedite a me maledicti in ignē eternū q; patē dia bo; t; angelis ei; t; ibūt isti in suppliciū eternū iusti aut in virā eternā: nūm p; sumptōis est di cere cuiq; eorū eternū suppliciū nō futurū q; de us ituros in suppliciū dixit eternū: t; phui p; su p; tionis p; suationē facere: vt de ipa q; v; ita: vel despereſ vel dubiteſ eterna. Nemo itaq; sic in

P̄s. 76. telligat psalmū canentē: Nunq; obliuiscet mi sereride: aut p; tinebit in ira sua miseratiōes su as: vt opineſ de hoib; bonis verā: de malis fal sam: aut de bonis hoib; t; malis angel' verā: de malis aut hoib; falsam dei eē ſnīaz. Hoc em qd ait psalm: ad vasa miscdia p; tineat: t; ad ipos fili os p; miliōis: quoꝝ erat yn' etiā ipē p; phā: qui cū dixisset. Nūquid obliuiscet misereride: aut p; tinebit i; ira sua miseratiōes suas: p; tineo sub iecit. Et dixi: nūc cepi: hec est īmutatio dextre excelsi. Exposuit p; fecto qd dix erit: nunq; cō tinebit i; ira sua miseratiōes suas: Ira em dciē etiā iſta vita mortalib; hō vanitati ſilis ſact' ē t; dies ci' velut vmbra p; tereat. In q; tñ ira non obliuiscet misereride: faciēdo ſole ſuū oriri ſu p; bonos t; malos: t; pluendo ſu p; iſtos t; iniu ſtos: ac ſi nō p; tinet in ira sua miseratiōes suas: maximq; in eo qd exp̄ſit h; psalm' dicēdo: nūc

cepi: hec ē īmutatio dextre excelsi: qm īn hac **P̄s. 76.** ipa eorū ſuū ſita q; ira dei est: vasa miscdia mutat in meli: q; quis adhuc in hui corrūptio nis miseria maneat ira ei: q; nec in ipa ira ſua p; tinet miseratiōes suas. Cū g; iſto mō cōpleat diuini illi cātici ſitas: nō ē ea ncē etiā illi in telligi. Vbi nō p; tinet ſe ad ciuitatē dei ſempiter no ſupplicio punient. H; q; b; placet iſta ſen ſtiā v; q; ad illa impioꝝ tormenta p; tendere: ſal tem ſic intelligat: vt manete in eis ira dei q; eter no est p; nūciata ſupplicio: nō cōtineat de i; hac ira ſua miseratiōes ſuas: t; faciat eos nō tanta q; ſta digni ſunt penaꝝ atrocitate cruciari: vt eas penas: vel nūq; ſubeat: vel aliqui ſiniant: ſ; vt eas mitiores q; merita ſunt eorū leuioresq; patiant. Hic em t; ira dei manebit: t; in ipa ira ſua miseratiōes ſuas nō cōtinebit. Qd qdē nō ideo p; firmo: qm nō resiſto. Letez eos q; putat minacis poti q; veracis dictū. Discedite a me **¶ Mat. 25.** maledicti in ignē efnū. Et ibūt iſti in ſuppliciū **Ibidem.** efnū: t; cruciabunt in ſecla ſeclōꝝ. Et vermis **Esa. 66.** eorū nō moriet t; ignis nō extingueſ: t; cetera hmōi: nō tā ego q; ipa ſcriptura diuina planiſſime atq; pleniffiſſe redarguit ac refelliſ. **Jone. 3.** uite q; p; in hac vita egerūt penitētia: t; iō fru ctuſain: velut in hoc agro ſeminātes in q; de voluit cū lachrymis ſeminari: qd poſtea culerti ca ſieteret. Et tñ q; negabit qd dñs p; dixit in **P̄s. 125.** eis fuſſe cōpletū: niſi parū adiutat quēadmo dū p; tōres de nō ſolū irat': verūtā miseraſ euertat. Euertunt em p; tōres duob; modis. **Eſi. 10.** aut ſicut ſodomeſ ut p; p; tōis ſuis ipi hoib; ſu nianſ. aut ſicut niniuite: vt ipa hoib; p; tā peni tendo deſtruant. Factū ē q; qd p; dixit de **Euer fa.** ē em niniue q; mala erat: t; bona edificata eſt q; nō erat. Statib; cī memib; atq; domib; euer fa ē ciuitas in p; ditiſ morib; ac ſic q; quis p; phā **Ibidem. 4.** fuerit p; tristat: q; nō ē factū qd illi hoib; timu erūt illo p; p; hātā vētuꝝ: ſcm ē tñ qd ſuat deo p; ſciētē p; dicitū: qm nouerat q; p; dixit quō i; meli uſeēt iplēdū. Ut at nouerit iſti in puerū mifericordes q; p; tineat qd ſc̄ptū ē. **P̄s. 30.** Mīla mītū dūlcedis tue dñe: quā abſcōdīſ timētib; te legat t; qd ſeq;. Perſecutiſ ſperantib; in te. **Ibidem.** Quid ē abſcōdīſ timētib; p; fecisti ſp; antibus niſi q; illis q; timore penaꝝ ſuā volūt iusti ciā p; tituere q; in lege ē nō ē iuſticia dei dulc̄q; nesciūt eā. Nā em gustauerūt eam. In ſe nāq; ſperat ū i; ipo. t; iō eis abſcōdīſ mītūdō dulcediſ di. qm timēt qdē deū. Fillo timore ſuiliq; **Joh. 4.** nō ē in caritate. q; p; fecta caritas foras mittit timore. Speratib; in eū p; ſecit dulcediſ ſuāz iſpirādo eis charitatē ſuā. vt timore caſto nō quem charitas foras mittit. ſed p; manente in

I Cor. 3. scilicet scilicet gloriatur in domino gloriatur. Justicia quod dei Christus est: quod factum est nobis: sicut dicit apostolus: sapientia a deo: et iustitia et sanctificatio: et redemptio: ut habere. 9. quemadmodum scriptum est. Qui glorietur in domino glorietur. Hac dei iusticiam quod donat gratia sine merito: nesciunt illi quod suam iusticiam vokant constitutere. et ideo iusticie dei quod Christus est: non sunt subiecti. In quod iusticia est multa: 33. tanta multitudo dulcedis dei: propter quam dominus in psalmis. Quoniam state et videte quod dulce est dominus. Et haec quod deinde in hac peregrinatioe gustates: non ad satietatem sumentes: esurimur eam potius ac satius: ut ea postea saturemur: cum videbimus eum sicuti est. et ipse habens quod scripsit Christus: pater eius est. Saturabor cum manifestabit gloriam tua. ita perficit Christus multam in longitudine dulcedinem sue sperantibus in eum. Porro aut si eam quod illi putat dulcedinem suam de abscindit timetibus eum: quod non est in pios damnatur. ut haec nescientes et damnari timentes recte vivant: ac si possint esse quod orient per non recte viventibus: quod eam perficit sperantibus in eum: quod si deinceps sicut somniat per hoc dulcedinem non damnatur: est eos quod non sperant in eum. Illa igitur ei dulcedo quod raf quod perficit sperantibus in eum: non quod perficere putat presentibus et blasphematis in eum. Frustra ita quod hoc positum in haec corpe occultorum iudiciorum dei sibi noticiam arrogare presumit. Illud quod applicum. Conclusum enim de oculis in infidelitate. ut oculis misereatur: non ideo dictum est quod neminem sit damnatur: sed super appetitum vestrum sit dictum. Nam cum de iudeis postea credituris apostolus loqueretur ad gentes. ad quod utique inter credentes scriberat epistolas. Hic enim vos inquit aliqui si credideritis deo: nunc autem misericordia persecuti est in illos incredulitate: sic et hinc crediderunt in veritate misericordia: ut et ipsi misericordiam sequantur. Deinde subiecit: vnde isti sibi errando blandiuntur atque dicentes et vobis illos. Deus est et gentiles et iudeos quos presciuit et predestinavit formes fieri imaginis filii sui: oculis in infidelitate conclusi: ut de amaritudine infidelitatis sue penitendo perficiuntur: et ad duxi in longitudine misericordie dei credendo peruersi clamaret illud in psalmo. Quod multa multitudo dulcedinem tue domine quod abscondi disti timentibus te: per fecisti autem spiritibus non in se: sed in te. Omnis itaque misericordia vasorum misericordie. Quid est omnium: Et eorum: scilicet quos ex gentibus: et eorum quos ex iudeis predestinavit: vocauit: iustificauit: glorificauit: non oculis hominum: sed iustorum oculis neminem damnaturus. La. XXV.
Perdi iam respondemus etiam illis quod non soli diabolo et angelis eius sicut nec nisi: sed ne ipsis quod de omnibus hominibus liberationem ab eterno igne permittunt: verum eis tamen qui Christi baptismate abluti: et corporis eius et sanguinis principes facti sunt: quomodo libet virerint: in quacumque heresi vel impietate fuerint. Sed contradicit eis apostolus dicens. Manifesta autem sunt Gal. 5. opera carnis: que sunt fornicatio: immundicia luxuria: idolorum scrupulus: veneficia: inimicicie: contentiones: emulaciones: animositates: dissensiones: hereses: inuidie: ebrietates: commissiones: et his similia: que predico vobis si cut per dixi: quoniam qui talia agunt regnum dei non possidebunt. Hec profecto apostolica falsa est sententia: si tales postquamlibet tempore liberatirent regnum dei possidebunt. Sed quoniam falsa non est: profecto regnum dei non possidebunt. Et si in regni duci possessione nunquam erunt: eterno supplicio tenebuntur: quoniam non est locus medius ubi non sit in supplicio quod illo non fuerit constitutus in regno. Quod obrem quod ait dominus Iesus. Hic est pars Ioh. 6. natus qui de celo descendit: si quis ex ipso manducaverit non morietur: ego sum panis viuis quod de celo descendit: si quis manducaverit ex hoc pane vivet in eternum: quomodo sit accipendum merito queritur. Et ab istis quidem quibus nunc respondemus hunc intellectum auferunt illi: quibus deinde respondendum est: Hui sunt autem quod hanc liberationem nec oculis habentibus sacra mentum baptismati: et corporis Christi: sed solis catholicis quibus male viventibus pollicantur: quod non solum in quieti sacramento: sed re ipsa manducaverunt corpus Christi: in ipso scilicet eius corpore constituti. De quo corpore ait apostolus. Unus pars I Cor. 10. natus: unum corpus multis sumus. Qui ergo est eius corporis unitate: id est in Christiano: unum corpus: gemembra: cuius corporis sacramentum fideles comunicantes de altari sumere consueuerunt ipse vere dicendus est manducare corpus Christi: et bibere sanguinem Christi. Ac per hoc heretici et cismatice ab huius unitate corporis separati: possunt idem percipere sacramentum: sed non sibi utile: immo vero etiam noxiun: quo iudicentur grauius: quod vel tardius liberentur. Non sunt enim in eo vinculo pacis: quod in illo exprimitur sacramento. Sed rursus etiam illi qui recte intelligunt non dicent dum cum manducare corpus Christi: qui in corpe non est Christi: non recte permittunt eis qui vel in heresim vel etiam in gentium iument superstitionem ex illius corporis unitate labuntur: liberationem enim quae de quod ab eterni igne supplicij primo quod debent attendere quod sit intolerabile atque a sancta doctrina nimis devius: ut multi ac penes omnes cui heresies impias considerint exentes de catholica ecclesia: et facti sunt heresiarche meliores habeant causas quibus qui nunquam fuerunt catholici: cum in eorum laqueos incidissent: Si illos heresiarchas

Liber

chas hoc facit liberare a suppicio sempiterno:
q̄ in catholica ecclia baptisati sunt: t̄ sac̄m cor
poris xp̄i i vero xp̄i corpe primit̄ acceperūt: cū
peior vtiq̄ sit deleror fidei: t̄ ex desertore op̄
pugnator eī effec̄: q̄ ille q̄ nō deseruit quam
nunq̄ tenuit. Deinde q̄ t̄ his occurrit apl̄s ea
dēq̄ xb̄ pferēs: t̄ enumerat illis carnis op̄

Gal. 5. bus eadē veritatē pdicēs. Qm̄ q̄ talia agūt re
gnū deinō possidebūt. Usū nec illi in pdit̄ t̄ dā
nabilib̄ morib̄ dñt esse securi. q̄ vsc̄ in finē q̄
dē velut in cōmuniōe ecclie catholice pseuerāt

Act. 10. intuētes. q̄d dictū est. Qui pseuerauerit vsc̄ i
finē hic salū erit: t̄ p̄ vite iniqtatē ip̄am viā iu
sticie q̄d eis xp̄s est deserūt siue fornicādo: siue
alias iūdicias flagicioꝝ: quas nec apl̄s exp̄
mere voluit in suo corpe ppetrādo siue turpitū
dine luxurie diffluēdo siue aliqd aliud eoꝝ agē

Gal. 5. do: de qb̄ ait. Qm̄ q̄ talia agūt: regnū dei non
possidebūt. Cphoc q̄cūq̄ agūt talia nisi i sem
piterno suppicio nō erunt: q̄r in dei regno esse
nō poterūt. In his em̄ pseuerādo vsc̄ i huī vi
te finē non vtiq̄ dicendi sunt in xp̄o pseueras
se vsc̄ in finē: q̄r in xp̄o pseuerare est: in eī fide

Ibidem. **Roma. 13.** pseuerare. Que fides vt cā definit idē apl̄s: p
dilectōz op̄at. Dilectio aut̄ sicut idē alibi dicit:
malū non op̄at. Nec isti duo. q̄ dicendi sunt mā
ducare corp̄ xp̄i: q̄m̄ nec in mēbris cōputandi
sunt xp̄i. Ut em̄ alia taceā: non p̄fit simul esse t̄
membra xp̄i: t̄ mēbra meretricis. Deniq̄ ip̄e di
cens. Qui māducatur carnē meā: t̄ bibit sanguī
nē meū: in me manet: t̄ ego in eo: oñdit qd̄ sit n̄
sacramentotē: t̄ reuera corp̄ xp̄i māducare
t̄ eī sanguinē bibere: b̄ est em̄ in xp̄o manere:
vt in illo maneat t̄ xp̄s. Sic em̄ hoc dixit: tanq̄
diceret. Qui nō in me manet: t̄ in q̄ ego nō ma
neō: nō se dicat aut̄ existimet māducare corp̄
meū aut̄ bibere sanguinē meū: nō itaq̄ manet
in xp̄o: q̄ nō sunt membra eī. Nō sunt aut̄ mē
bra xp̄i: q̄ se faciūt membra meretricis: nisi ma
lū illud penitēdo eē destiterint: t̄ ad b̄ bonū re
cōciliatōe redierint. **La. XXVI**

Tob. 6. Edh̄ sit inquiūt xp̄iani catholici in sū
damēto xp̄m: a cuī veritate nō reces
rūt: si t̄ si huic fundamēto supedificauēt quā
libet pessimā vitā: velut ligna: feniū: stipulam.
Recta itaq̄ fides p̄ quā xp̄s est fundamētū:
q̄uis cū danno: q̄m̄ illa que supedificata sūt ex
urentur: t̄n̄ poterit eos q̄nq̄ ab illī ignis p̄p
tuitate saluare. R̄sideat q̄ eis breuiter apl̄s ia
cob̄. Si q̄s dicat se fidē habere: op̄a aut̄ nō ha
beat: nunq̄d poterit fides saluare eū. Et q̄s ē i

Jac. 2. quiūt de q̄ dicit apl̄s paulus. Ip̄e aut̄ salū erit
sic t̄n̄ quasi p̄ ignē. Si q̄s iste sit inq̄ram̄: hunc
t̄n̄ non eē certissimum est: ne duox̄ aploꝝ sinias

mittam̄ in rīxā. Si vn̄ dicit etiā si mala opa q̄s
habuerit: saluabit eū fides p̄ ignē: alr̄ aut̄ si opa
nō habeat: nunq̄d poterit fides saluare eū. In
ueniem̄ ḡ q̄ possit saluari p̄ ignē: si p̄pus inuene
rim̄ qd̄ sit habere in sūdamēto xp̄m. Qd̄ vt de
ip̄a sūlitudine quātōt̄ aduertam̄: nihil edifi
cio p̄ponit fundamēto. Quisq̄ itaq̄ s̄chaber
in corde xp̄m: vt eī terrena t̄ tpalia: neceā q̄li
cita sunt atq̄ pcessa p̄ponat sūdamētū b̄ xp̄m
Si aut̄ p̄ponit: t̄ si videat h̄re fidē xp̄i: nō est t̄
in eo fundamētū xp̄s: cui talia p̄ponunt̄: quā
to magis si salutaria p̄cepta p̄tēnes cōmitatil
licita etiā nō p̄posuisse xp̄m: sed postposuisse cō
uincit: quē post habuit ip̄antē siue p̄cedēt: duz
p̄tra eī iūpata siue p̄cessa suā p̄ flagicia de legit
expelre libidineꝝ. Si q̄s itaq̄ xp̄ian̄ dilit me. i. **Loz. 6.**
retricē: eiq̄ adhērēsynū corp̄ efficit: iā funda
mentū non habet xp̄m. Si q̄s aut̄ dilit vxore
suā: si fm̄ xp̄m: q̄s eī dubitet in fundamēto esse. i. **Thel. 4.**
xp̄m. Vivo fm̄ hoc sc̄m̄: si carnalit̄: si in morbo
p̄cupiscentiaꝝ: sicut t̄ gētes q̄ ignorat̄ deū: etiā
hoc fm̄ veniā p̄cedit apl̄s: smo p̄ apl̄m xp̄s. Po
test ḡ t̄ iste habere in fundamēto xp̄m. Si em̄
nihil eī talis affectōis voluptatisq̄ p̄ponat: q̄
uis supedificet ligna: feniū: stipulā: xp̄s est sūda
mētū: ppter hoc salū erit p̄ ignē. Delitias q̄p
peh̄mōi amoreſq̄ frēos, pp̄ p̄iugale qd̄ copu
lā nō damnabiles tribulatōis ignis exuret: ad
quē ignē p̄tinēt: t̄ orbitates t̄ quecūq̄ calamī
tates q̄ auferūt hec. Icp̄ hoc eī q̄ edificauit: e
rit edificatio ista dānosa: q̄r nō habebit qd̄ supe
dificauit: t̄ eoꝝ amissiōe cruciabit̄: quib̄ fruen
do vtiq̄ letabat. Sed p̄ hūc ignē salū erit me
rito fundamēti: q̄r t̄ si vtrū id an xp̄m haberet
mallet a p̄secutore p̄poneret: se mallet xp̄m ha
bere q̄b̄ ista liberrime p̄fiteret. Vide in apl̄s v
bis hoīem edificantē sup fundamētū hoc aurū
argētū lapides p̄ciosos. Qui sine vxore ē inq̄t i. **Loz. 7.**
cogitet que sūt dei: quō placeat deo. Vide ali
um edificantē ligna: feniū: stipulā. Qui aut̄ ma
trimonio iūct̄ est inq̄t cogitar q̄ sunt mūdi: q̄ **Ibidem.**
mō placeat vxori. Uniuscuiusq̄ op̄ q̄le sit ma
nifestabit̄: dies em̄ dñi declarabit̄. Dies vtiq̄
ire: dies tribulatōis: q̄m̄ in igne inq̄t reuelabi
tur. Cādēq̄ tribulatōis ignē vocat̄: sicut alibile
git̄. Vlaſa ſiguli p̄bat ſornax: t̄ hoīes iūtōs t̄
ptatio tribulatōis. Et vnuſcuiusq̄ opus q̄le sit i. **Loz. 3.**
ignis p̄bauit. Si cuī op̄ p̄māferit: p̄manet em̄
qd̄ q̄sc̄ cogitat q̄ sunt dei quō placeat deo. qd̄
supedificauit: mercedē accipiet. i. vñ cogitauit
b̄ ſumer. Si cuī aut̄ op̄ arserit: dānum patet̄:
q̄m̄ qd̄ dilexerat nō habebit. Ip̄e aut̄ salū erit
q̄r eū nulla tribulatio abillī fundamēti stabili
tate ſe mouit: ſic t̄n̄ quasi p̄ ignē. Qd̄ em̄ ſine il-

liciente amore nō habuit: sine vrente dolore si
 perdit. Ecce quātū mihi videt ī uēt ē ignis q
 nullū eoz dānet: s vnu diter: alterū dānificet:
 ambos p̄bet. Si autē ignē illū isto loco volueri
Dat. 25. mus accipe: de q dñs dīc sinistris. Discedite a
 me maledicti in ignē eternū: vt in eis etiaz isti
Lor. 3. ecē credant: q edificat sup fundamētū ligna:
 fenu: stipula: eosq ex illo igne post tps pro ma
 lis meritis imptū liberet boni meritū funda
 menti: qd arbitramur dexterōs qbus dicetur.
Dat. 25. Venite bñdicti p̄is mei possidete patū vobis
 regnū: nisi eos q supedificaueſt sup fundamē
Lor. 3. tu: aurū: argentiū: lapides p̄ciosos. H̄z in illuz
Ibidem. ignē de quo dictū est: sic tū qsi p̄gnez: si h̄m ē
 itelligēd: vtricq mittēdi sūt t dextri sc̄z et sinis
 tri. Illo q̄ppe igne vtricq pbandi sūt: de quo di
Lor. 3. ctū est. Dies cū dñi declarabit qm̄ in igne re
 uelabif: t vnuſcuiusq op̄ qle sit ignis p̄babit
 Hierogovtrūq probabit ignis: vbiſi cuī op̄ p
 manserit: i nō fuerit igne p̄sumptū: qd supedi
 ficiuit mercede accipiat: si cuī aut̄ op̄ arserit
 dānū patiaſ: pfecto nō ē ille ip̄e etern̄ ignis.
 In illū em̄ ſoli ſinistri nouiſſima et ppetua dā
 natiōe mittēt: iſte aut̄ dexterōs probat. H̄z ali
 eoꝝ ſic pbat: vt edificiū qd ſup xp̄m fundamē
 tu ab eis iuenerit ecē ſtructū: non exurat atq
 p̄sumat: alios at aliter: id ē vt qd supedificaue
 rūt cardeat dānūq inde patiaſ: ſalui ſiāt aut̄ e
 qm̄ xp̄m in fundamētū ſtabilit̄ pſitū p̄cellē
 ti caritate tenuerūt. Si aut̄ ſalui ſiāt: pfecto et
Dat. 25. ad dexterā ſtabūt: t cū ceteris audiēt. Venite
 bñdicti p̄is mei possidete patū vob regnū: nō
 ad ſinistrā vbi illi erūt q ſalui nō erūt: t iō audi
 ent. Discedite a me maledicti in ignē eternū.
Ibidem. Nemo q̄ppe ab illo igne ſaluabif: qz in ſupplici
 um eternū ibūt illi oēs. vbi vermis eoꝝ n̄ mo
 riet: t ignis nō extinguet: q cruciabunt̄ die ac
 nocte in ſecula ſeculoꝝ. Post iſti ſane corporis
 morte: donec ad illū veniaſ q poſt resurrectio
 nē corpori futur̄ ē dānatōis t remunerationis
 vltim̄ dies: si h̄m tps in fuallo ſp̄us defunctorū
 eiuſmōi ignē dicūt ppeti: quē n̄ ſentiāt illi q nō
 habuerūt tales mores t amores i hui ſcorpiſ
 vita: vt eoꝝ ligna t fenu t ſtipula p̄sumat: ali
 x̄ ſentiāt q eiuſmōi ſecū edificia portaueſt: ſi
 ue ibi tñ: ſiue hic t ibi: ſiue iō hic vt nō ibi: ſci
 ria q̄uis a dānatōe venialia p̄cremantē ignez
 trāſitorie tribulatiōis iueniāt: ſi redarguo: qz
 forſit̄ verū eſt. Pōt q̄ppe ad iſtā tribulationē
 p̄inere etiā ip̄a moris carnis q d̄ p̄cti p̄mi ppe
 tratiōe p̄cepta ē: t fm cuiusq edificiū tpe ſuo
 ab vnoꝝ ſucepta: p̄nt t pſecutiōes ecclie qui
 bus martyres coronati ſūt: t q̄s patiūt qcuq
 xpianii: pbāt vtricq edificia velut ignis: t alia

p̄sumūt cū ip̄is edificatorib: ſi xp̄m in eis nō ſ
 ueniuunt ſuadamtū: alia ſine ip̄is ſi inueniuunt
 qz licet cū dāno ſalui erūt: ip̄i nō p̄ſument̄ pp̄
 xp̄i vīc̄ meritū in ſuadamento regti q manet in
 eternū. Erit etiā in fine ſecili tribulatiō tpe an
Dat. 24.
 tixp̄i: q̄lio nunq̄ antea ſuit: qz m̄lta erunt tunc
 edificia ſiue aurea ſiue ſenea ſup optimū ſuada
 mentū qd ē xp̄s iuſeuſ: vt ignis ille p̄bet vtricq
 t de alijs gaudiū de alijs ſiferat dānū: neutros
 tñ pdat in qb̄ h̄ iuenerit pp̄ ſtabile ſuadamtū.
 Quicq̄ at nō dico vpoꝝ cuī etiā cōmixtōe
 carniſ ad carnalē vtric̄ volupratē: ſi p̄a q ab hu
 iuſmōi delectatiōib: aliena ſunt noia pietatis
 h̄uano more carnaliſ diligēdo xp̄o aſponit: nō
 eū h̄z in ſuadamento: t iō no p̄gne ſalu' erit: ſi ſal
 uus nō erit: qz eē cū ſaluatore nō pofit: qd bac
 re aptiſſime loquēs ait. Qui amat p̄fēz aut̄ ma
 trē plusq̄ me: nō ē me dign̄: t q̄ amat filiū aut
 filiā ſup me: nō ē me dign̄. Vexq̄ has neceſſi
 tudines ſic amat carnaliſ: vt tñ eā ſxp̄o dñio nō
 p̄ponat: malitq̄ ip̄is carere q̄ xp̄o ſi ad h̄uſ ſue
 rit articulū tēpratōis adduci': p̄gne ſalu' erit
 qz ex eaꝝ amillō etiā n̄cē ē vtrat dolor: q̄tū he
 ſerat amoꝝ. Porro q̄ p̄fēm: m̄fez: ſilios ſiliacq
 fm xp̄m dilexerit vt ad eī ſregnū obtinēdū: ei
 q̄ coherēdū illis p̄ſular: vlb̄ i eis diligat q̄ mē
 bra ſūt xp̄i: abſit vt iſta dilectio regiat in lignis
 feño: t ſtipula p̄ſumēda: ſi p̄roſiſ ſuadicio au
 reo: argēteo: gēmeoꝝ deputabit. Quō aut̄ p̄
 eos pl̄ amarc q̄ xp̄m: q̄ ſamat vtricq pp̄ xp̄m.
 Eſtat eis rñdē q̄ dicūt **La. XXVII**

r eno igne illos ſatumō arſuros q̄ pro
 pctis ſuis facere dignas elemosynas
 negligūt: pp̄ illō qd ait apls iacob̄. **Judiciuſ** **Ja. 2.**
 at ſine miſcōia illi q nō ſec miſcōiam. Qui ſec
 inquint: q̄uis nō correxit p̄ditoſ mores: ſi ne
 farie ac neq̄ter in ſipas ſuas elemosynas vix
 rit: cū miſcōia illi futuꝝ ē iudiciū: vt aut nō dā
 nef oīo: aut p̄ aliq̄ tpe a dānatōe nouiſſima
 liberef. Nec ob alijs exiſtimāt xp̄m de ſolo deli
 ciu atq̄ neglectu elemosynaz discretiōem in
 dexterōs t ſinistros eē faciuz: q̄z alios i regnū
 alios in ſuppliciū mittet eſtū. Ut at q̄tidiana
 ſibi opinen̄ q̄ face oīo nō ceſtant: q̄liacuꝝ: t
 q̄tracuꝝ ſint p̄ elemosynas dimitti posſe p̄ctā:
 oīo quaz docuit ip̄e dñis: t ſuffragatricē ſibi
 adhibere conant t testē. H̄c em̄ null̄ ē inquint
 dies q̄ a xpianis h̄ oīo nō dicaſ: ita nullū ē q̄tidi
 anū q̄lecuꝝ p̄ctm qd p̄ illā nō dimittat: cū dici
 mus **Dimitte nob̄ debita nſa: ſi qd ſeq̄ ſacere** **Dat. 9.**
 curem̄. H̄c t nos dimittim̄ debitorib: nřis. **Ibidem.**
 H̄o em̄ ait dñs inquint **Si dimiſerit p̄ctā hoib:**
 dimittet vob p̄ v̄ q̄tidiana qua p̄ctā: ſi dimi
 tteret vob inq̄t p̄ctā v̄fa. Qualiacuꝝ ſi vel q̄ta
 R

Liber

cunq; sint: etiā si q̄tidie ppetrēt nec ab eis vita
discedat i meli cōmutata: p elemosynā venia
nō negata remitti sibi posse psumūt. H̄z b̄ si q̄
isti dignas p pctis cōmonēt elemosynas ec̄ fa
ciēdas: qm̄ si dicerēt q̄lescūq; elemosynas pro
pctis t q̄tidiaīs t magnis: t q̄stacūq; sceler̄ cō
suetudie miscdiaz posse ipetrare dñm: vt ea q̄
tidiana remissio seqr̄et: viderēt rem sc dice ab
surda atq; ridiculaz. Hic ei cogerēt fateri fieri
posse: vt opulētissim⁹ h̄o decē nūmulus diurnis
i elemosynas i p̄esis: homicidia: t adulteria: t
nefaria q̄q; facta redieret. Qd̄ si absurdiſſimū
t iſanissimū est dicē: pfecto si q̄raf q̄digne ſint
p pctis elemosyne: d̄ qb̄ etiā xp̄i pcursor ille
dicebat. Facite ḡ fructus dignos penitētis: p
culdubio iuueniēt eas facere: q̄ vitā luā vloq;
ad mortē q̄tidianoz criminū ppetratōe pſodi
unt. Primū q̄ i auferēdis reb̄ alic̄is lōge p̄la
diriplūt: ex qb̄ p exigua paupib̄ largiēdo xp̄m
ſe ad h̄ redimēdū elēosynas facere
illo ſe emiſſe vel q̄tidie p̄t̄ emere credētes:
ſecuri dānabiliā rāta cōmittat. Qui ſi pro vno
ſcelere oia ſua diſtribuerēt i dīgēt̄ membris
xp̄iniſſi deſiſterēt a talib̄ ſactis: habēdo carita
tē q̄ vō agit pperā: aliquid eis pdeſſe n̄ poſſet: q̄
ḡ dignas p ſuis pctis elemosynas fac̄: pri ſeas
facecipiat a ſeip̄o. Indignū ē em̄ vt i ſe ſi faci
at q̄ ſaci i p̄imū cū audiāt dicētē dñm. Diliges
p̄imū tāq; teip̄m. Itēq; audiat. Miserānie
tue placēs deo. Hāc ḡ elemosynā i. vt deo pla
ceat: nō ſac̄is aic ſue: quō dignas p pctis ſuis
elemosynas facedicēt̄ c̄. Ad h̄ em̄ t illud ſcri
pt̄ ē. Qui ſibi malign⁹ ē cui bon⁹ erit. Et enēs
q̄pe adiuuāt elemosyne. Et vtiq; intuēdū eſt
q̄d legim⁹. H̄i peccasti: nō adiūcias itēx: t d̄ p
teritis tuis dep̄care vt dimittat̄ tibi. Prop̄ h̄
ḡ elemosyne faciēde ſit: vt cūd p̄tis pctis d̄
p̄camur. exaudiamur. nō vt i eis pſeuverātes li
cētā malefaciēdi nos p elemosynas compare
credam⁹. Jō a dñis t dextris elemosynas ab
eis factas. t ſinistr̄ nō factas ſe iputatur p̄ec̄ p
dixit. vt h̄ic oſideret q̄ſtū valeat elemosyne ad
p̄ora delēda. nō ad ppetua ip̄une cōmittenda
pctā. Tales āt elemosynas n̄ dicēdi ſit fac̄. q̄
vitā nolūt a cōſuetudie ſceler̄ i meli cōmuta
re. Quia t i h̄ q̄ ait. Qū vni ex minis meis nō
fecisti mihi nō fecisti ondit eos n̄ facere etiā
q̄n ſe facere exiſtimat. Si em̄ xp̄iano eiurienti
panē tanq; xp̄o darēt. pfecto ſibi panē iuſticie
q̄d ip̄e xp̄s ē n̄ negarēt. qm̄ dē ſi cui def̄. ſ quo
aio def̄ attēdit. Qui ḡ xp̄m diligiſt̄ xp̄ia. hoc
aio ei porrigit elemosynā q̄ accedit ad xp̄m. n̄
q̄ vult recedere ip̄unit̄ a xp̄o. At̄ eo em̄ magis
q̄ſq; deſerit xp̄m. q̄to magi diligit q̄d ip̄obat
xp̄o. H̄i qd̄ cuiq; pdest q̄dbaptizat̄: ſi nō iuſti
ficiat.

ficiat. Nōne q̄ dixit: n̄iſi q̄ſ renat̄ fuerit er aq̄ Job.3.
t ſp̄iſancro ſi i trabit i regnū dei: ip̄e etiā dixit
H̄iſi abūdauerit iuſticia vfa ſup ſcribax t pha Mat.5.
riſeoꝝ: nō i trabit i regnū celoz. Cur illud ti
mēdo multi curāt baptiziari: t h̄ nō tumēdo: nō
multi curāt iuſtificari. Sič ḡ nō dīc fratri ſuo ſa Ibidem.
tue: q̄ cū h̄ dīc: nō ip̄i fraſnirati ſp̄cto ei i ſc̄iſus
c̄: alioq; rē erit gehēne ignis: ita ecoſtrario: q̄
porrigit elemosynā xp̄iano: nō xp̄ia porrigit:
q̄ nō i eo diligit xp̄m: nō āt diligit xp̄m: q̄ iuſtifi
cari recuſat a xp̄o. Et quēadmodū ſi q̄ ſoſ
cupat ſuerit i alioq; delicto: vt fratri ſuo dicat ſa
tue: i. nō ē p̄ctm volēs auſerre cōvinci iuſti
cie: parū ē illi ad h̄ redimēdū elēosynas facere
niſi etiā qd̄ ibi ſequit̄ remedū recōciliationis
adiūgat. Ibi ei ſequit̄. Si ḡ oſfers mun⁹ tuum Ibidem.
ad altare: t ibi recordat̄ ſueris q̄ ſrat̄ tu h̄z a
liqd aduersitate: reclinq; ibi mun⁹ tuū aū altare
t vade pri ſecociliare fratri tuo: t tuc vniſ
oſfers mun⁹ tuū: ita parū ē elēosynas q̄ſtaliſ
ber facere p q̄ſtūq; ſcelere: t in ſueteudine ſce
lez pmanere. Oſo vō q̄tidiana quā docuit ip̄e
dñs: vñ ſoſica nuncupat̄: delet qdē q̄tidiana
pctā cū q̄tidie d̄. Dimitte nob̄ debita nra. quā
do id qd̄ ſequit̄ ſi ſolū d̄: h̄ etiā fit. Sič t nos di
mittim⁹ debitorib̄ n̄iſi H̄z q̄ ſiūr pctā iō dicit
nō vt iō ſiat q̄ ſiūr. Per hāc em̄ voluit ſaluator
enidere: q̄tūlber iuſte in hui ſite caligie atq;
iſfirmitate viuam⁹: nō nob̄ deē pctā p qbus di
mittēdī ſdām⁹ orare: t eis q̄i nos peccātūt t
nob̄ iognoscāt iognoscere. H̄o itaq; ppter eis dñs
ait. Si dimiſeritis pctā hoib̄: dimitte vob̄ et Ibidem.
p̄f vester pctā v̄ra: vt d̄ hac orone p̄ſi: ſecuri q̄
tidiana ſcelera ſacerem⁹: vel potētia q̄ n̄ time
rem̄ hoim̄ leges: vel aſtūcia q̄ ip̄os hoies fal
lerem⁹: ſi vt pilla diſcerem⁹: nō putare nos ec̄
ſine pctis: etiā ſi a criminib̄ cēm⁹ imūces: ſi etiā
legi veteri ſacerdotes h̄ ip̄m deus d̄ ſacrifici⁹
admonuit: q̄ iuſſit eos p̄mū p ſuis: deinde pro
p̄li offerre pctis. H̄i etiā ip̄a x̄ba tātī magiſtri
t dñm ſi vigilans iuēda ſit. H̄o em̄ ait. Si di
miſeris pctā hoib̄: t p̄f vester dimittet vobis
q̄liacūq; pctā: ſi ait pctā v̄ra. Quotidianā q̄p
pe orationē docebat: t iuſtificat̄ vtiq; diſcipul
loquebat. Quid ē ḡ pctā v̄ra: niſi pctā ſine qb̄
nec vos eſt: q̄i uſtificati t ſaſtificati ektis. Ubi
ḡ illi q̄p hāc oronē occaſionē ppetrādoꝝ q̄tidie
ſceler̄ querūt: dicūt dñm ſignificasse etiā ma
gna pctā: qm̄ nō dixit: dimitte vob̄ pctā pua: ſi
pctā v̄ra. Ibi nos pſiderātes q̄lib̄ loqbat: t au
diētes dictū pctā vefra: niſil aliud dēm⁹ exiſti
mare q̄ ſua: qm̄ taliū iā nō erāt magna. Verū
tamē nec ip̄a magna a qb̄ oīno mutar ſi meli
morib̄ recedendū eſt: dimittunt̄ oratib̄: niſi Ibidem.
ſiat qd̄ ibi ſiūr. Sič t nos dimittim⁹ debitoribus